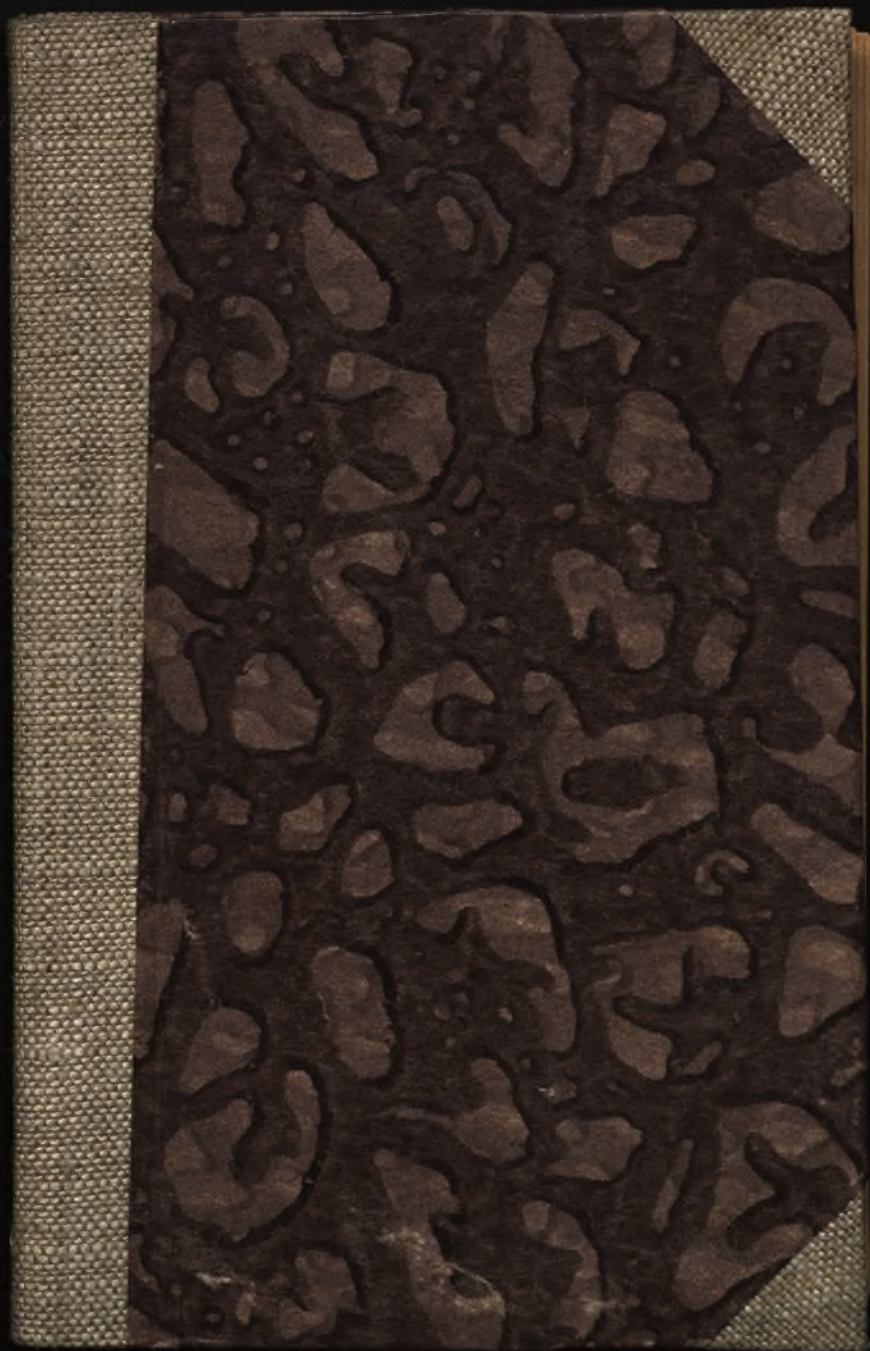
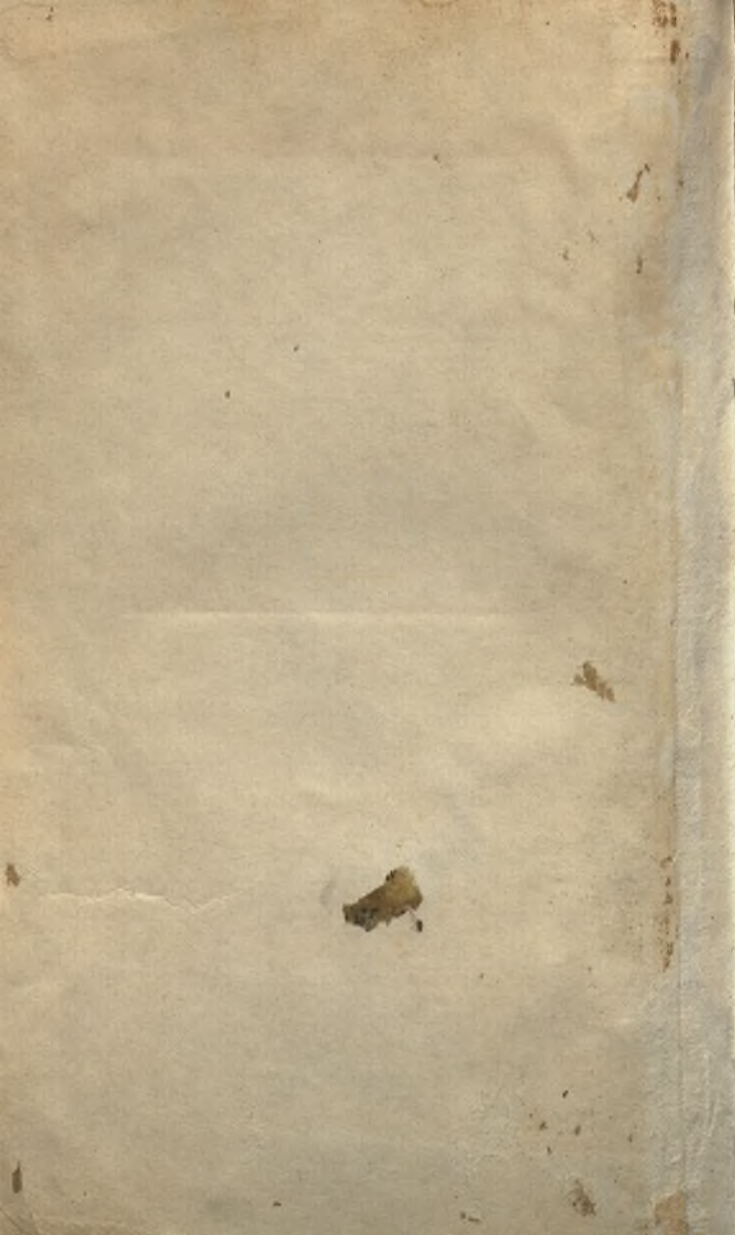

Arcybractwo RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO.

Książka dla czcicieli Maryi, za pozwoleniem
Duchownej Zwierzchności wydana

przez

Ks. Arcybiskupa Michała Dębskiego

Karola Witropkę.

Piąte wydanie.

Opole 1893.

Nakładem księgarni A. Weckerta.

KSIEGARNIA

ANTYKWARIAT

150,-

033694

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arcybractwo RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO.

Książka dla czcicieli Najśw. Panny Maryi

ułożona i wydana

przez

Ks. proboszcza Dębskiego

Karola Wontropkę.

Piąte wydanie.

pozwoleniem Duchownej Zwierzchności.

Opole 1893.

Nakładem księgarni A. Weckerta.

la
sz

7003 s

243

Imprimatur.

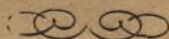
Vratislaviae d. 15. Januarii 1885.

Officium Vicariatus Gener. Princ. Episc.

Gleich.

N° 348.

Haackenberg

ZBIORY ŚLĄSKIE

466 R 54/44/5

I. O Różańcu w ogólności.

Różaniec jest najulubieńszem nabożeństwem wier-
nego ludu, modlitwą prawdziwie katolicką, jest
nabożeństwem na cześć naszego Zbawiciela i Jego
Matki Najśw., w którem główne tajemnice życia,
śmierci i chwały Jezusa i Maryi rozmyślamy. Jak
to nabożeństwo Bogu i ludziom miłe, oraz jak
użyteczne i skuteczne jest, daje się łatwo poznać:

1. Świętemu Ojcu Dominikowi objawiła się Najśw.
Panna i rzekła: „Oto masz znak od Boga ży-
wego, obrony i opieki mojej, dowód wybrania
do chwały Boskiej i środek pewny do wyjedna-
nia sobie wiecznej szczęśliwości. Opowiadaj
ludom Różaniec, który jest tarczą naprzeciw
strzałom nieprzyjaciół, murem kościoła i księgą
życia.“
2. Najśw. Panna oświadczyła błogosł. Alanowi, że
między wszystkimi modlitwami nie masz po-
mszy św. i po pacierzach kapłańskich przyje-
mniejszego i wdzięczniejszego nabożeństwa nad
nabożeństwo Różańcowe.
3. Moc téj modlitwy jest sprawdzoną przez tysiące
cudów i cudownych nawróceń zatwardziałych
grzeszników.
4. Różaniec jest niewyczerpaném źródłem łaski dla
walczącego kościoła, wielką pociechą dla dusz
czyściowych, radością dla Aniołów i Świętych.

5. Najwięksi Święci Różaniec bardzo lubili i codziennie odprawiali i kościół Boży zaszczycił go najobfitszemi odpustami i wielkimi przywilejami.
6. Czytamy, że Najśw. Panna przy zjawieniu w Lourdes (w Francyi) miała różaniec przy sobie na prawej ręku; tudzież że przy zjawieniach swoich w Gierfzwaldzie rzekła: „Chcę, aby codziennie Różaniec odmawiano!“ i „Mówcie gorliwie Różaniec!“
7. Wiekopomny wielki papież Pius IX. do pewnych pobożnych matek tak się odezwał: „Polecam wam w szczególny sposób św. Różaniec; — tej modlitwy nauczyła nas Sama Matka Boska i jest ona Jój daleko przyjemniejszą niż każda inna. Bardzo sobie życzę, żeby codziennie w każdej rodzinie odmawiana była, wieczorem i kiedy cała rodzina jest zgromadzona; odmawiajcie św. Różaniec z pobożnością i z ufnością!“

Różaniec jest **wieniec z róż uwity**. Róża jest najpiękniejszym kwiatem, jest królową kwiatów; a Pozdrowienie Anielskie czyli Zdrowaś Marya jest najpiękniejszą modlitwą na uczczenie N. P. Maryi; Marya sama zaś jest nazwana „Różą duchowną“, jako stworzenie najpiękniejsze i najdoskonalsze, wonność wszystkich cnót ze siebie wydające. Podobnie każda dusza chrześcijańska powinna się stać dla Boga „różą duchowną“ kwitnącą, woniejącą, a stanie się takową przez rozmyślanie tajemnic Różańcowych, gdy w żywocie Zbawiciela i Jego Matki jakby w zwierciadle się rozpatruje.

Ale ten wieniec nie jest jednobarwy, bo trojakie należą do niego róże: białe na pamiątkę

radości Maryi; czerwone na uczczenie boleści Jój i męki Pańskiej; żółte czyli złote na przypomnienie sobie chwały Jezusowej i chwały Maryi i chwały nam obiecanój za życie cnotliwe.

Uważajmy więc na to, żeby róże, które Najśw. Pannie ofiarujemy, były świeże, prawdziwe, kwitnące i woniejące; bo są téż róże z papieru sztucznie zrobione i są malowane róże, ale choć z daleka wyglądają jak róże. jednak woni ze siebie nie wydają. Tak nasz Różaniec jest bez woni dla Maryi, gdy wargami tylko go odprawiamy, ale nie sercem, bez rozmyślania tajemnic, bez miłości, bez żalu i dobrego przedsięwzięcia.

II. Arcybractwo Różańca św.

Jedno tylko jest bractwo Różańcowe a to jest Arcybractwo; jest to owo wielkie drzewo od samego św. Dominika zasadzone, które już nader liczne, obfite i cudowne owoce wydało. Historya opowiada, że przez zaprowadzenie Arcybractwa wiara chrześcijańska się ożywiła, pobożność pomnażała, cnoty zakwitły, grzesznicy się nawracali a Bóg widocznie przez N. Pannę pobłogosławił ludziom. którzy Różaniec gorliwie odmawiali. Arcybractwo zachowało ten sam sposób odmawiania różańca, jaki N. P. Marya św. Dominikowi objawiła i do opowiadania ludziom zaleciła; istnieje więc już od przeszło 600 lat, bo od roku 1213. Dwie są na tem wielkiem drzewie piękne galezie.

1. „Żywy Różaniec,” t. j. stowarzyszenie r. 1826 w mieście Lyon we Francyi założone i od

papieża Grzegorza XVI. r. 1832 potwierdzone ku łatwiejszemu odmawianiu Różańca: bo w „żywym Różańcu“ nie każdy z osobna odmawia cały Różaniec, lecz 15 osób do jednej Róży należących składają się na odmówienie całego Różańca. Ale jak na jednej gałązce nie ma tyle owoców jak na całym drzewie, tak w żywym Różańcu nie ma tyle łask i odpustów jak w Arcybractwie.

2. **„Wieczny Różaniec.“** Obowiązkiem członków jest raz w roku (lub w miesiącu) jedną godzinę ofiarować na cześć Maryi i odprawić w kościele) cały Różaniec za konających braci i siostry Arcybractwa, za grzeszników i za dusze zmarłych członków. „Wiecznym“ nazywa się ten Różaniec, ponieważ członkowie bez przestanku we dnie i w nocy, odmawiają Różaniec; każdy tylko ma jedną godzinę w roku, ale należy do tego bractwa tyle członków, ile jest godzin w roku (lub w miesiącu); — członkowie nazywają się „Strażą honorową N. P. Maryi.“

Arcybractwo Różańca św. jest najstarsze, najprzedniejsze, najczcigodniejsze bractwo. Celem jego jest: wspólnie czcić N. P. Maryą przez nabożne odprawianie najmilszej Jój modlitwy, ożywiać w sobie wiarę, nadzieję i miłość przez rozmyślanie tajemnic, udoskonalać swoje życie przez naśladowanie cnót Maryi i ofiarować to nabożeństwo za kościół św., za nawrócenie grzeszników i za dusze cierpiące albo na intencją Apostolstwa Serca Jezusowego.

Różaniec zowie się także „Psalterzem Maryi,“ bo na podobieństwo psalterza Dawidowego z 150 psalmów ułożonego składa się z 15 Ojcze nasz i 150 Zdrowaś Marya. W tym psalterzu Maryi

przedstawiają się nam trojaki tajemnice wiary do, rozmyślania: radosne, bolesne i chwalebne więc Różaniec ma trzy główne części, w których się zawiera w krótkości życie, męka i chwała naszego Zbawiciela i Jego Matki Najśw. A ponieważ wszelka łaska ku naszemu zbawieniu z krzyża spływa i z św. 5 ran Zbawiciela, dla tego każda z tych 3 części ma 5 dziesiątków czyli tajemnic, z których każda się składa z jednego „Ojcze nasz“ i 10 „Zdrowaś Marya“ z rozmyślaniem tajemnicy odpowiedniej: na końcu tajemnicy dodaje się jedno „Chwała Ojcu“ i t. d.

Kto według życzenia N. Panny codziennie odmawia św. Różaniec, niech rano odprawia pierwsze 5 tajemnic (radosnych), na południe drugie 5 (bolesnych), we wieczór ostatnie 5 (chwalebnych); rano bowiem słońce wschodzi i świat oświeca i rozwesela: P. Jezus, prawdziwe słońce sprawiedliwości, przez przyjście swoje na świat niebo i ziemię rozweselił i ciemności rozumu i serca ludzkiego rozpędził; — w południe P. Jezus na krzyżu cierpiał i umarł; — we wieczór był położony w grobie a grób jest obrazem wiecznego naszego odpoczynku i pokoju.

Kto zaś codziennie całego Różańca nie może odmawiać, uczyni zadosyć, gdy go raz na tydzień odprawi.

III. Łaski i odpusty Arcybractwa.

1. Członkowie udział biorą za życia i po śmierci we wszystkich zasługach i odpustach trzech zakonów św. Dominika, jako też wszystkich członków Arcybractwa.

2. Członkowie są pewni szczególnej przyczyny i pomocy niezliczonych Świętych, którzy do tego Arcybractwa kiedyś należeli.

3. Ołtarz Różańcowy jest uprzywilejowany na wieczne czasy dla wszystkich zmarłych członków Arcybractwa, jako i dla innych dusz.

4. Niezliczone odpusty tak zupełne jak niezupełne są członkom udzielone, które i duszom w czyściu cierpiącym przekazać można.

A. Zupełne odpusty.

(Warunki dla ich pozyskania: godna spowiedź i komunია św. i odprawienie modlitw odpustowych na intencyą Ojca św.)

1. W dzień wstępu do Arcybractwa;
2. w godzinę śmierci;
3. w każdą pierwszą i ostatnią niedzielę miesiąca;
4. zawsze gdy cały psalterz czyli 15 tajemnic się odmawia;
5. w każdy święto, w które pamiątka jakiej tajemnicy Różańca św. się obchodzi: w Święto Zwiastowania (1. tajemnica); Nawiedzenia (2. taj.); Bożego Narodzenia (3. taj.); N. P. Gromnicznej (4. taj.); Matki Bolesnej (6 — 10 taj.); Wielkanocy (11. taj.); Wniebowstąpienia (12. taj.); Zielonych Świąt (13. taj.); Wniebowzięcia N. P. (14. taj.); Wszystkich Świętych (15. taj.);
6. w Święta Niepokal. Poczęcia i Narodzenia N. P.
7. w Boże Ciało;
8. w Uroczystość Różańca św., która przypada w 1. Niedzielę Października, wolno jest tyle od-

pustów zupełnych zyskać, ile razy kto w ten dzień kaplicę Różańcową lub figurę N. P. Różańcowej odwiedza i przez krótki czas na intencją Ojca św. nabożnie się modli (wystarczy 5 Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i tyleż „Chwała Ojcu.“ Ten to wielki Odpust (po łacinie nazywany „toties -- quoties“) może być zyskany od wszystkich wiernych, ale tylko w kościołach, gdzie Arcybractwo kanoniczne jest założone — od pierwszych nieszpórów w sobotę przed tą uroczystością aż do zachodu słońca w samą uroczystość;

9. raz przez oktawę Uroczystości Różańcowej.

B. Niezupełne odpusty.

(Warunkiem jest: znajdować się w stanie łaski Bożej i mieć intencją pozyskania tych odpustów.)

1. 200 lat i 200 kwadragen odpustu mają członkowie, gdy na cześć N. P. M. z skruszonym sercem Różaniec św. (paciórki) przy sobie noszą;
2. za odprawienie Różańca św. następujące odpusty:
 - I. każdy raz, gdy 5 dziesiątków się odprawia:
 - a. 40 dni (Leo X.);
 - b. 100 dni (Innocenty XI.);
 - c. 10 lat i 10 kwadr. (Sykstus IV.);
 - d. 10 lat za każde Ojcze nasz i Zdrowaś Marya (Innoc. VIII.);
 - e. 10 lat i 10 kwadr. przy każdym Zdrowaś M., gdy Imię „Jezus“ z uszanowaniem się wymawia;

II. codziennie raz tylko:

- a. 10 lat i 10 kwadr. gdy wspólnie i
- b. 50 lat, gdy w kościele (przed obrazem N. P. Różańcowej) się modlimy;

III. kto cały psalterz (15 dziesiątków) odprawia, ma jeszcze:

- a. 40 dni (Pius V.);
- b. 100 dni (Leon X.);
- c. 7 lat (Klemens VIII.);
- d. 7 lat i 7 kwadr. (Pius V.);

- 3. 140 dni, gdy innych do odmawiania Różańca św. powodujemy;
- 4. 100 dni za każde odwiedzenie kaplicy Różańcowej, gdy się jaka krótka modlitwa na int. Ojca św. odprawia;
- 5. 100 dni za każde pobożne rozmyślanie ćwierć godziny trwające, i 7 lat za $1\frac{1}{2}$ godziny trwające;
- 6. 3 lata i 3 kwadr. za nawiedzenie chorego członka i za pochowanie zmarłego;
- 7. 60 dni za każdy uczynek dobry i za uczęszczanie na nabożeństwa brackie.

Uwaga. Chorzy i tacy, co dla słusznój i ważnój przyczyny nie mogą na procesyi być przytomni ani do św. Sakramentów przystąpić, mogą wszystkie odpusty, co dla pierwszej niedzieli w miesiącu i dla świąt tajemnic Różańcowych (patrz A. 5.) udzielane są, pozyskać, gdy w domu z skruszoném sercem 5 tajemnic odprawiają i stateczną wolę mają śś. Sakramenta przyjąć, skoro będą mogli.

IV. Nabożeństwa Arcybractwa.

- 1. Uroczyste msze św. odprawiają się za członków w każdą pierwszą niedzielę w miesiącu

albo we wszystkie uroczystości N. P. M. według rozporządzenia rządu duchownego; także 5 razy w roku, po N. P. Gromnicznej, po Zwiastowaniu N. P., po Wniebowzięciu N. P., po Narodzeniu N. P., i po Uroczystości Różańca św. poleca się odprawiać żałobne (rekwialne) msze św. za dusze zmarłych członków.

2. Procesya Różańcowa ma się regularnie, gdzie być może, w każdą pierwszą niedzielę i w główne święta Matki Boskiej uroczystie odbywać. Spiewa się przy procesyi Litania loretańska i panny lub dzieci niosą figurę Królowej Różańcowej a członkowie Arcybractwa trzymają swój różaniec i gorejącą świecę różańcową w rękę. Ten porządek pochodzi od samego św. Dominika. Dawniej najwyższe państwo nie wstydziło się ze świecą swoją na procesyi być przytomnem.

3. Gdzie zwyczaj pobożny istnieje, cały miesiąc Październik na cześć Królowej Różańcowej poświęcić i podobnie obchodzić jak miesiąc Maj, tam wszyscy wierni codziennie mogą 7 lat i 7 kwadr. odpustu i na końcu miesiąca zupełny odpust pozyskać.

4. Nabożeństwo „15 Sobót.“ — Sobota już od dawna N. Pannie była poświęcona, ale od 17 go wieku szczególnie N. Królowej Różańca św. Pobożni ludzie w mieście Toulouse (we Francyi) poczynali 15 sobót poświęcać na uczczenie 15 tajemnic Różańca św. i wybrali na to 15 sobót, które poprzedzają Uroczystość Różańca św. — Celem tego nabożeństwa jest uczcić lepiej każdą tajemnicę w dzień Maryi t. j. w sobotę, i przez cały tydzień od jednej do drugiej soboty, aby przez to nabożeństwo uprosić sobie niektóre większe łaski.

W każdą więc tych 15 sobót trzeba: 1. Różaniec cały odprawić: — 2. Szczególnie nad ową tajemnicę rozmyślać, która w tę sobotę przypada (t. j. w pierwszą sobotę rozmyśla się 1. tajemnica; w drugą 2. i t. d.) 3. Jeżeli nie można do stołu Pańskiego przystąpić, trzeba duchowną komunią odprawić i za grzechy żałować; 4. trzeba w tej cnocie przez cały tydzień najbardziej się ćwiczyć, która nam jako owoc przez ową tajemnicę jest przedstawiona.

Kto w każdą sobotę przyjmuje sakramenta śś. i odwiedzi kaplicę Różańcową i modli się na intencją Ojca św., ten dostąpi zupełnego odpustu w każdą z tych 15 sobót.

V. Obowiązki członków Arcybractwa.

Aby być członkiem Arcybractwa, potrzeba:

1. być przyjętym od takiego kapłana, który władzę i upoważnienie posiada od Przewiel. Ojca Jenerała Dominikanów w Rzymie: przyjmowanie samo ma jak najuroczyściej w kościele się odbyć w sposób przepisany;
2. być zapisanym do księgi Arcybractwa;
3. mieć różaniec (paciórki) od kapłana upoważnionego poświęcony;
4. co tydzień przynajmniej raz odmawiać cały Różaniec t. j. 15 tajemnic;
5. przy odprawieniu Różańca św. według możliwości choć tylko krótko rozmyślać każdą tajemnicę;

6. być przytomnym na nabożeństwach brackich, osobliwie w każdą nową niedzielę, jeżeli można brać udział w procesyi Różańcowej;

7. mieć świecę poświęconą (dla używania tak przy procesyi i nabożeństwach, jako i przy konaniu);

8. ofiarować dobrowolnie jaką jałmużnę na potrzeby Arcybractwa, mianowicie na ozdobienie ołtarza i obrazu Różańcowego, na światło i t. d.

9. rozszerzać chwałę Maryi, Królowej Różańcowej, i cnotliwe życie prowadzić, osobliwie w trzeźwości i czystości żyć i częściej przystąpić do śś. sakramentów tak dla pozyskania licznych odpustów, jako i dla poświęcenia duszy.

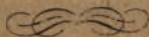
Uwaga o paciorkach (Różańcowych)

Paciórki powinny się składać z 5 lub z 15 dziesiątków; mają być z mocnej materyi, lecz mogą téż być drewniane lub szklane.

Paciórki tracą odpusty do nich przywiązane:

1. gdy właściciel umiera;
2. gdy je innej osobie pożycza w tym zamiarze, żeby tych odpustów uzyskała;
3. gdy je komu podaruje;
4. gdy je sprzedaje: kupione paciórki, choć już były poświęcone, muszą znowu być poświęcone.

Miej swoje paciórki w uszanowaniu, noś je zawsze przy sobie, nawet w nocy, bo masz za to wielki odpust. Różaniec jest twoją bronią przeciw nieprzyjaciółom duszy i jest tym łańcuszkiem, na którym Matka Boska tak wiele dusz z ognia czyścowego wyciąga i na którym i ciebie kiedyś do nieba chce przyciągnąć!

I. SPOSÓB

odmawiania Różańca św.

uroczystego i wspólnego.

Uczyniwszy intencją, na jaką chcesz mówić Różaniec, przeżegnaj się mówiąc:

W. W Imię Ojca † i Syna † i Ducha Świętego †
O. Amen.

ANTYFONA.

Bądź pozdrowiona, Królowa, Matko miłosierdzia! żywocie, słodkości i nadziejo nasza bądź pozdrowiona! Do ciebie wołamy wygnani synowie Ewy, do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym padole płaczu. Nuż tedy Orędowniczko nasza, Twoje oczy miłosierne obróć na nas, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tem wygnaniu racz nam pokazać, — o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Marya! Amen.

W. Racz nam dać, św. Panno, abyśmy Cię godnie chwalili,

O. Daj nam moc przeciw nieprzyjaciołom twoim.

W. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,

O. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Miłosierny Boże, wysłuchaj łaskawie błaganie twoich dzieci, żebyśmy — w brac-

twie Różańca św. panińskiej Bożej-Rodzicielki zgromadzeni — za jęj przyczyną od grożących nam niebezpieczeństw i od śmierci wiecznej byli zachowani. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Gdzie zwyczaj jest, odmawia się teraz „Wierzę w Boga Ojca i t. d. i 3 Zdrowaś Marya; przy których się dodaje

1. Jezus, który wiarę w nas niech pomnaża;
2. Jezus, który nadzieję w nas niech umacnia;
3. Jezus, który miłość w nas niech zapala.

Na końcu: „Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św. jak była na początku teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.“

Część pierwsza Różańca św.

(radosna.)

W. W Imię Ojca i Syna i t. d.

O. Amen.

W. Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj,

O. Panie ku ratunkowi memu pośpiesz.

W. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu,

O. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

H Y M N.

Którego świat, ziemia, morze | Godnie wysławić
nie może, | Rządzę maszyny troistęj | Nozi żywot
Panny czystęj.

Któremu księżyc i gwiazdy | I słońce posłuszne
zawzdy, | Tego z Boskiej łaskowości | Noszą Pa-
nieńskie wnętrzości.

Szczęśliwa Matka, u której | Rzemieślnik nie-
bieskiej góry, | Co ma świat w dłoni zamknięty, |
W żywocie jest zatajony.

Godna posła niebieskiego, | Płodna przez Ducha
świętego, | Od narodów pożądany, | Przez jej żywot,
jest wydany.

Marya, Matko miłości, | Matko przedziwnej li-
tości! | Broń nas od czarta srogiego, | Przyjmij w
dzień zejścia naszego.

Bądź chwała Panu naszemu, | Z Dziewicy na-
rodzonemu, | Ojcu, Duchowi świętemu, | Wiekuistej
czci godnemu. Amen.

I. TAJEMNICA:

Zwiastowanie N. Maryi Panny.

*(Przedstaw sobie modlącą się w Jej komnacie N. Pannę
i rozmyślaj:)*

Archaniół Gabryel, od Boga posłany, wita N.
Pannę i zwiastuje Jej, że się stanie Matką Zba-
wiciela. A Marya, choć „łaski pełna,” służebnicą
tylko Pańską być się mieni. Ewa, nasza pierwsza
matka, chciała być jako Bóg i straciła przez tę
pychę łaskę Jego; Marya dla pokory serca zna-
lazła łaskę u Boga i wywyższona została do naj-
wyższej godności matki Bożej! Wejrzał Bóg na
pokorę służebnicy Swojej i Słowo odwieczne na
słowo pokornej Dziewicy staje się ciałem, Syn
Boży staje się człowiekiem, wszechmocny Pan sła-
bem dzieciątkiem! O jak wielką obrazą Boga musi
być grzech, kiedy na zgładzenie jego takiego uni-
żenia i takiej ofiary potrzeba było! — O dziękuj-
my Bogu za takie miłosierdzie, za odkupienie

i powołanie do prawdziwej wiary. Dziękujemy także że nam dał Maryą za matkę; pozdrawiamy Ją z Aniołem i pokornie z Nią do Boga wołajmy: „niech mi się stanie według słowa twego.“

Marya, Królowo Różańca św., ucz nas **pokory** i przyczyni się za nami do Jezusa, któregoś Ty, o Panno, z Ducha św. poczęła.“

Hymn. Nawiedza z nieba Gabryel Maryą,
Zwiastując Syna téj, co nad lilią
Śliczniejsza, która, gdy jest pozdrowiona,
Staje strwożona.

*1 Ojciec nasz i 10 Zdrowaś Marya; na końcu:
„Chwała Ojcu“ i t. d.*

Antyfona. Posłany jest od Boga Anioł Gabryel do miasta Galilejskiego, któremu imię było Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego, a imię Panny Marya.

W. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi (Allel.)

O. I poczęła z Ducha świętego (Allel.)

W. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,

O. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Boże, któryś chciał, aby Słowo Twoje z błogosławionej Maryi Panny żywota za anielskiem zwiastowaniem ciało przyjęło, daj nam pokornym służebnikom Twoim, abyśmy, którzy Ją Bożą Rodzicielką być wierzymy, u Ciebie Jój przyczynami byli wspomóczeni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św., Bóg na wieki wieków. Amen.

II. TAJEMNICA:

Nawiedzenie św. Elżbiety przez Matkę Boską.

(Przedstaw sobie N. P. w domu Elżbiety i rozmyślaj:)

Najśw. Panna na głos Boży powstawszy poszła skwapliwie do Elżbiety św., aby jej dom błogosławieństwem Bożem rozweselić. I pozdrowiła Elżbietę, która w tej chwili Duchem św. napelnioną została. Matką Zbawiciela zostawszy troszczy się zaraz o zbawienie ludzi, bo przez Jezusa poświęcił Jana Chrzciciela. Sama „pełna łaski“ innych łaską Bożą poświęca i napelnia; z Bogiem złączona innych do Boga prowadzi. Służąc zawsze Bogu chciała też bliźniemu służyć. — Nie poświęcamy innych, gdy o własne nie dbamy poświęcenie. Nie oczyszczamy od grzechów innych, gdy sami w grzechach żyjemy. Marya przyniosła zbawienie i błogosławieństwo do domu Elżbiety, a my — ileśmy już zgorszenia, przekleństwa i innych grzechów sprowadzili na bliźniego?! Marya podejmuje daleką drogę w górzyste strony, a my się małej trudności lekamy, gdy potrzeba bliźniemu być na pomocy. Cośmy czynili bliźniemu, tośmy czynili Panu Jezusowi.

Marya; Królowo Różańca św. ucz nas **milości bliźniego** i przyczyn się za nami do Jezusa, któregoś Ty, o Panno, do Elżbiety niosła.“

Hymn. Gdy Zbawiciel świata już jest wcielony,
Puszcza się Panna sama w górne strony.
Elżbieta syna w żywocie swym czuje,
Jan się raduje.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś M. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Powstawszy Panna Marya onych dni poszła na górę z skwapliwością do miasta Judzkiego i weszła, do domu Zacharyaszowego i pozdrowiła Elżbietę.

W. Błogosławionas ty między niewiastami (Allel.)

O. I błogosławion owoc żywota twojego. (Allel.)

W. Panie wysłuchaj modlitwy nasze i t. d.

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Majestatu Twego pokornie prosimy, abyś, jakoś jednorodzonego Syna Twego przez nawiedzenie i pozdrowienie Rodzicielki Jego, dziecięciu w żywocie zamknionemu objawić raczył: tak też przez zasługi i prośby téjże Rodzicielki raczył Go nam dać poznać, jawnie widzieć i na wieki nań patrzeć, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św., Bóg na wieki wieków. Amen.

III. TAJEMNICA:

Narodzenie P. Jezusa.

(Przedstaw sobie stajenkę Betleemską i rozmyślaj:)

Pan i Król całego świata miał się narodzić, a nie obrał sobie na miejsce narodzenia pałacu królewskiego, lecz mizerną stajenkę! O jak niepojęte jest miłosierdzie Boga, który dla zbawienia naszego tak się uniżyć raczył! — Marya, przeczysta Panna, od ludzi opuszczona, rodzi w ubóstwie. Zbawcę świata i w ubogie pieluszki Go uwija. Nie skarży się na nieczułość ludzi, nie szemrze na Opatrzność Boga, który Ją z Synem najmilszym w takiej zostawia nędzy, lecz chwali Go i dziękuje Mu. — Na głos Anioła spieszą ubodzy pastérze do

ubogiego Jezusa, na znak gwiazdy poznają trzej królowie w maluczkiej Dziecinie Pana i Boga swego, Jemu pokłon oddają, u Niego szczęście i zbawienie wieczne znajdują. — Pójdźmyż i my do owej stajenki i uczmy się od naszego Boskiego Nauczyciela wzgardy wszystkiego, co świat poważa i kocha; bo o ile od świata i jego uciech serce nasze oderwiemy, o tyle Jezusa w duszy naszej posiedziemy. Uczmyż się w bogactwie być ubogimi, do niczego serca nie przywiązując, a w ubóstwie być bogatymi, niczego nie pragnąc.

Marya, Królowo Różańca św., ucz nas miłości **ubóstwa**, i przyczyn się za nami do Jezusa, „któregoś Ty, o Panno, w Betleem porodziła.“

Hymn. Szczęśliwy żywot Panieński, z którego Syn się narodził Boga przedwiecznego:
Anioł pasterzom tę nowinę głosi,
Pokój przynosi.

1 Ojciec nasz i 10 Zdrowaś M. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Nieznając Matka i Panna męża, porodziła bez boleści Zbawiciela wszystkich wieków; tegóż Króla Anielskiego sama Panna karmiła piersiami swemi pełnemi z nieba.

W. A Słowo stało się ciałem (Allel.)

O. I mieszkało między nami (Allel.)

W. Panie wysłuchaj — i t. d.

Módlmy się. Boże, któryś zbawienia wiecznego dobro przez św. owoc Panieństwa błogosławionej Maryi Panny ludzkiemu rodzajowi darował, spraw prosimy Cię, abyśmy jej za sobą przyczynę uczuli, przez którą zasłużyliśmy sprawcę żywota przyjąć Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna

Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności
Ducha św. Bóg na wieki wieków. Amen.

IV. TAJEMNICA:

Ofiarowanie Pana Jezusa.

(Przedstaw sobie Świątynią Jerozolimską i rozmyślaj:)

Marya idzie do kościoła, aby wypełnić przepis oczyszczenia, choć bez zmazy i niepokalaną była. Chcę, aby ludzie Ją mieli za matkę pospolitą a jest Matką Bożą! Kryjąc przed światem godność i świętość swoją. O dziwna pokoro Maryi! — Jedyne tylko ma Syna, którego nieskończenie miłuje, a poświęca i ofiaruje Go Bogu na chwałę, nam na zbawienie: a myśwy zawsze skąpi i ubodzy dla Boga, lecz hojni w ofiary dla świata i ciała! Ofiarujmy i poświęcajmy Bogu dziś i zawsze, co mamy najmilszego, i także sprawy i krzyże nasze, a dla zbawienia duszy porzucajmy i opuszczajmy niebezpieczne miejsca, zabawy, towarzystwa. — Przez ręce Maryi ofiarował się Jezus Ojcu niebieskiemu za nas, a my ofiarujmy wszystko przez Maryą Jezusowi! — Marya dobrowolnie poddała się przykazaniu oczyszczenia; uczmy się od Niej ścisłego i ochotnego opuszczeństwa dla przykazań kościoła i przepisów jego. Nie możemy być dziećmi Maryi, gdy nie jesteśmy posłuszni kościołowi.

Marya, Królowo Różańca św., ucz nas **posłuszeństwa** i przyczyn się za nami do Jezusa, „któregoś Ty, o Panno, w kościele ofiarowała.

Hymn. Dni się spełniły, niosą do kościoła
Dzieciątko: starzec od radości woła;

Wesół, iż Boga oglądał na ziemi
Oczyrna swemi.

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś M. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Gdy przynieśli dziecię, Pana Jezusa, rodzice Jego do kościoła, wziął Go Symeon na ręce swoje i błogosławił Pana Boga mówiąc: Teraz wypuść sługę Twego Panie w pokoju.

W. Po porodzeniu Panną nienaruszoną zostałaś (Alleluja);

O. Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami (All.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz nam dobry i łaskawy Boże udzielić łaskę, jak udzieliłeś Symeonowi sprawiedliwemu, aby jako on nie ujrzał śmierci, aż wprzód Chrystusa Pana zasłużył oglądać, tak i nam racz dać, abyśmy zasłużyli oglądać przez wiarę P. Jezusa i z Nim się połączyć, przed śmiercią przyjmując Go w Najśw. Sakramencie jako zadatek szczęścia wiecznego. Przez tegóż Chrystusa Pana naszego, który z Tobą i z Duchem św. żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

V. TAJEMNICA:

Znalezienie Pana Jezusa.

(Przedstaw sobie św. Familię w kościele Jerozolimskim i rozmyślaj:)

Maryja Panna idąc według św. zwyczaju do kościoła straciła P. Jezusa. O co za boleść matki stracić jedyne, najmilszego syna! Lecz Maryja nie narzeka, nie rozpacza; szuka z pilnością, szuka żałośnie, nie spoczęła, aż po trzech dniach znalazła

Go w kościele. O jak się ta św. Matka rado-
wała! — Marya bez swojej winy straciła Synaczka,
my zaś swoją winą, bo przez grzech śmiertelny
Boga i Jego łaskę tracimy. Utrata Boga jest
utrata największą, bo Bóg jest Dobrém najwyższem.
Kto ma Boga, ma wszystko, kto straci Boga, ten
wszystko traci i jest najnieszczęśliwszym z ludzi.
Szukajmy Go na wzór Maryi z pilnością, przez lzy
pokuty, lecz nie na drogach, w towarzystwach,
w szynkach, bo P. Jezus jest w kościele. — „Kto
szuka, ten znajdzie,“ — znajdzie z radością łaskę
Bożą i całe niebo będzie z nim i z jego nawróce-
nia się cieszyło. P. Jezus zachował własną Matkę
od grzechu, ale nie od bolesti; myśmy nie bez
grzechu, tém słuszniej więc cierpieć musimy,

Marya, Królowo Różańca św., ucz nas **pilnego**
szukania łaski i przyczyn się za nami do Jezusa,
„któregoś Ty, o Panno, w kościele znalazła.“

Hymn. Kochanój Matki Syn w drodze zgubiony;
Między doktory od niej znaleziony,
Lud się zdumiewał, że w uałej dziecinie
Nauka słynie.

Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu,
Ojcu, Synowi, Duchowi świętemu,
Temu, który jest w osobach trojaki,

W Bóstwie jednaki,
I Matce Syna bez zmazy poczetój
Panience świętej.

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Panna Marya i Józef po trzech
dniach znaleźli P. Jezusa w kościele, siedzącego
między doktorami, słuchającego ich i pytającego.

Zdumiewali się tedy wszyscy roztropności i odpowiedziom Jego a widząc to, dziwowali się.

W. Synu! czemuś nam to uczynił? (Allel.)

O. Alboście nie wiedzieli, że w tych rzeczach, które są Ojca mego, potrzeba i mnie być? (Allel.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Daj nam, miły Panie, pokornym służebnikom twoim zdrowie duszy i ciała, a racz nam pozwolić, aby, jako Najśw. Panna Marya Syna swego znalazła między Doktorami, także i my tegóż Pana Jezusa, ucieczkę naszą, ubłaganego i łaskawego znaleźć mogli, Pana naszego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św., Bóg na wieki wieków. Amen.

Antyfona. Najzaczniejsza Odkupiciela Matko, która jesteś przechodnią bramą niebieską i gwiazdą morską, racz podźwignąć lud upadający, które usiłuje powstać. Ty, któraś porodziła dziwnym sposobem z podziwieniem wszystkiego stworzenia, Twego św. Stworzyciela, Panno przedtém i potém; Ty któraś przez usta Anioła Gabryela przyjęła ono pozdrowienie, racz się zlitować nad grzesznikami.

W. A Słowo stało się ciałem (Allel.)

O. I mieszkało między nami. (Allel.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Łaskę Twoję, prosimy Cię Panie, racz wlać w serca nasze, aby, którzyśmy za zwiastowaniem Anielskiem Chrystusa Syna Twego wcielenie poznali, przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegóż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Część druga Różańca św.

(bolesna.)

Hymn. Stała Matka boleściwa | Pod krzyżem
bardzo troskliwa, | Na którym jój Syn wisiał.

Którój duszę zbyt strapioną, | Wielkim żalem
obciążoną | Miecz boleści przenikał.

O jak smutna i strapiona,—Matka ta błogosła-
wiona, | Dla męki Syna swego.

Która płakała i lkała, | Z żalu drżała, gdy
widziała | Mękę Syna milego.

Któż jest serca tak twardego, | By dziś z Matką
Pana swego | Bardzo rzewnie nie płakał?

Któżby się nie wzruszył w sobie, | Pomnąc
o ciężkiej żałobie | Matki z Synem jedynym?

Dla miłości ludu swego, | Widziała tak zmę-
czonego, Jezusa, Syna swego.

Widziała kochanka swego, | Od wszystkich
opuszczonego, | Gdy na krzyżu umierał.

Cna Matko, źródło miłości! | Niech czuję gwałt
twój żalości, | Dozwól mi z sobą płakać.

Spraw, by miłością pałało | Me serce, Boga
kochało; Spraw, niech Mu się podobam.

Święta Matko! dopuść na mnie, | Niech ran
Syna twego znamię | mam w sercu mém wyryte.

VI. TAJEMNICA:

Jezusa modlitwa w Ogrójcu.

*(Przedstaw sobie modlącego się Zbawiciela na górze Oliwnej
i rozmyślaj:)*

Jezus w ogrodzie Getsemańskim tęskni, smuci
się i modli. Obarczony grzechami naszemi upada

na oblicze swoje i woła: „Ojcze, jeżeli może być, oddał ten kielich odemnie, lecz nie moja, ale twoja. niech się stanie wola.“ W trwodze, smutku i frasunku szukajmy w modlitwie pociechy, nie narzekajmy; do Boga się udawajmy, nie do ludzi. „Czuwajcie i módlcie się“ rzekł Zbawiciel do uczniów i do nas, bo jak On w modlitwie znalazł potrzebne męstwo, tak i dla nas modlitwa jest lekarstwem, pociechą, światłem, tarczą i pokarmem duszy. Smutna była dusza Jego i krwią się pocił, bo widział w duchu przed sobą wszystkie męki, które miał cierpieć, i widział wszystkie grzechy każdego człowieka i widział wielkość i obrzydliwość tych zbrodni; — a my za grzechy nie żałujemy, nie smucimy się, jeszcze je kochamy?! o co za twarde mamy serce! Jezus krwawo się poci a my lez gorzkich nie przelejemy?! — Tęsknił sobie i krwią się pocił, bo widział potępione niezliczonych dusz, co z Jego męki i z krwi przelanej korzystać nie chcą. Może i nas widział na drodze do piekła! — O żałujmy teraz, abyśmy nie musieli bezskutecznie żałować w płomieniach wiecznych.

Marya, Królowo Różańca św., uproś nam **skruce** i przyczyn się za nami do Jezusa, „który za nas krwią się pocił.“

Hymn. Klęczy w Ogrójcu Pan krwią zrumie-
Pot z ciała Jego gwałtem wycisniony. [niony.
Serce troskliwe, kiedy zdrajcę czuje,
Ze następuje.

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. Pan Jezus będąc w ciężkości dłużej się modlił i stał się pot Jego jako krople krwi zbiegającej na ziemię.

W. Na miejsce tego, coby mnie miłowali, cześć mi uwłaczali.

O. A ja się wtedy modlił.

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz nam dać, najlaskawszy Ojczy, przez modlitwę i pot krwawy jednorodzonego Syna Twego Jezusa Chrystusa, abyśmy zawsze obfitowali w dobrych uczynkach i bez żadnej przeszkody do Ciebie, któryś jest prawdziwą drogą, prawdą i żywotem, przyjść mogli. Przez tegoż Pana naszego i t. d. Amen.

VII. TAJEMNICA:

Biczowanie Pana Jezusa.

(Przedstaw sobie Zbawiciela do słupa przywiązanego i rozmyślaj:)

Piłat kazał niewinnego Jezusa biczować. Zdzierają z Niego gwałtem szaty i krępują ręce powrozami do słupa, i biczują Go; wnet ciało Jego tylko jedną jest straszną raną! Uważajmy, jeśli jest boleść równa Jego boleści! A Jezus cierpi i milczy! Cały się krwią zarumienił od bólu i wstydu. A dla czegoż poniósł tak haniebne i okrutne karanie? Uczynił to, aby nam okazać miłość swoją i abyśmy poznali ciężkość grzechu. Odarliśmy bowiem P. Jezusa, gdyśmy bliźniego skrzywdzili; obnażaliśmy Go, gdyśmy niewstydliwie się zachowywali; biczowaliśmy Go przez nieczyste rozkosze i uciechy, przez miękkość ciała, przez niemarność i przez lenistwo w dobrem. Brzydzmy się temi grzechami, nie dogadzajmy ciału, bo nie wnijdzie

ono do nieba, jeśli nie będzie oczyszczone przez cierpienia.

Marya, Królowo Różańca św., zjednaj nam ducha **pokuty i czystości** i przyczyn się za nami do Jezusa, „który za nas był biczowany.“

Hymn. Ten, co okrywa świat, z szat obnażony,
U słupa srodze biczmi jest sieczony,
Że nie znać ciała od okrutnej rany,
Tak skatowany.

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. Mężowie, którzy trzymali Pana Jezusa, najgrawali się z Niego, bijąc, zakrywali twarz Jego, a słudzy Go biczowali.

W. Byłem biczowany przez cały dzień,

O. A karanie moje czasu jutrzeznego,

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże! racz nam dać, niegodnym służebnikom Twoim, abyśmy przez to biczowanie, najgrawanie, policzkowanie i pośmiewisko Syna Twego, Zbawiciela naszego, tak żyli, żebyśmy bez żadnej przeszkody do wiecznego wesela przyjść mogli. Przez tegoż Pana naszego i t. d. Amen.

VIII. TAJEMNICA:

Ukoronowanie P. Jezusa cierniem.

(Przedstaw sobie cierpliwego Zbawiciela wpośród okrutnych katów i rozmyślaj:)

Po okrutnem biczowaniu nie znalazł jeszcze P. Jezus pokoju; bo „uplotłszy koronę z ciernia wło-

żyli na głowę Jego.“ Syn Boży dla miłości naszej złożył niebieską koronę, a ludzie w złości koronują Go cierniem! — Te ciernie wyrosły z naszych grzechów. Wziął Jezus te ciernie na głowę swoją, aby zdjąć z ziemi klątwę Boga, którą grzechy na nią sprowadziły, i aby w krew swoją poświęcić znowu ziemię i pracę i cierpienia nasze. Dał sobie cierniem uwieńczyć głowę, aby w naszej głowie czyste i pokorne myśli, w sercu święte uczucia, w życiu dobre uczynki i cnoty się zrodziły. Włożył na swą głowę ciernie, aby z głowy naszej wydobyć cierń pychy, a z serca naszego cierń grzechu. — „Oto człowiek!“ — woła Pilat do ludu, a wiara św. do nas mówi: oto Pan i Bóg twój, który za nasze zbytki w strojach, za pychę, za próżności nasze tak pokutuje! Kto cierpliwie nosi koronę cierniową, koronę wzgardy i upokorzenia, ten w niebie koronowanym będzie wieczną chwałą!

Marya, Królowo Różańca św., ucz nas **umar-**
twienia miłości własnej i przyczyni się za nami do Jezusa, „który dla nas cierniem koronowany został.“

Hymn. W cierniową Pana koronę przybrano,
A zamiast berła trzcinę w rękę dano:
„Zawitaj Królu!“ tak wszyscy wołają,
Na twarz spluwają.

1 *Ojcze nasz.* 10 *Zdrowaś Marya.* 1 *Chwała.*

Antyfona. Tedy żołnierze żydowscy wzięwszy Pana Jezusa na ratusz, zebrali do Niego wszystkę rotę, a zwlokłszy z Niego szaty, włożyli Nań płaszcz szkarłatny i uplotłszy koronę z ciernia wtłoczyli ją na głowę Jego i trzcinę w prawicę Jego dali,

a kłaniając się przed Nim najgrawali się z Niego mówiąc: Bądź pozdrowiony, Królu żydowski!

W. Wynijdźcie, córki Syońskie, a oglądajcie Króla Salomona,

O. W koronie, którą Go ukoronowała matka Jego.

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz prostować, Panie Boże, sprawy nasze w upodobaniu Twojem, abyśmy przez pamiątkę cierniowej korony, którą Pan nasz Jezus Chrystus dla nas wziął na św. głowę swoją, mogli zasłużyć, żebyśmy téj głowie naszej byli zawsze podobni, a nigdy się od świętej woli Jego i miłości nie oddalali. Przez tegoż Pana naszego, i t. d. Amen.

IX. TAJEMNICA:

D Ź w i g a n i e k r z y ż a.

(Przedstaw sobie Zbawiciela na drodze krzyżowej do Golgaty i rozmyślaj:)

Barabasz zbrodniarz na wolność jest wypuszczony, a niewinny Jezus na śmierć osadzony — nie tak od Pilata jak raczej od nas grzeszników, bo i teraz jeszcze wołamy: „Krzyżuj Go!“, gdy grzech za cnotę, złe za dobre obieramy. Wyszedł Jezus z krzyżem z miasta Jeruzalem na miejsce śmierci; wynijdźmy z Nim ze świata grzesznego, miękkiego, aby krzyżować siebie, ciało i pożądlwości jego. — Jezus dźwiga ciężki krzyż na ramionach swych skrwawionych i poszarpanych, i upada pod wielkim ciężarem po trzykroć, aby nas z grzechowych upadków podźwignąć. — Kazał nam Zba-

wiciel codziennie krzyż nasz nosić. Wszystkie krzyże są częstkami krzyża Jezusowego; o jak drogie i mile nam powinny być! Nie szemrajmy, nie narzekajmy, ale dźwigajmy krzyż każdy z cierpliwością. Nie płaczmy nad ludźmi, nad nieprzyjaciołmi, którzy nam krzyż zadali, ale płaczmy nad sobą i grzechami naszymi, bo te są przyczyną tego krzyża! — Odważnie idźmy drogą krzyżową, bo jest drogą do nieba, a pomagając tym, którzy jakim krzyżem są obciążeni, pocieszymy Serce Jezusowe.

Marya, Królowa Różańca św., ucz nas **cierpliwości** w przykrościach i przyczyni się za nami do Jezusa, „który dla nas ciężki krzyż nosił.“

Hymn. Idzie na górę krzyżem obciążony,
Hurmem od wszystkich z miasta wypędzony,
Upada na twarz, będąc spracowany,
Bóg zawołany.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. Złośliwi żydowie wzięli Pana Jezusa i wywiedli Go, a niosąc krzyż na sobie wyszedł na ono miejsce, które zwano Kalwaryą albo trupa głową, a po żydowsku Golgota.

W. Na grzbiecie moim budowali (krzyż) grzesznicy;

O. I przedłużyli nieprawości swoje.

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz wysłuchać, miły Panie! prośby nasze, a racz nam dać, abyśmy przez krzyż, który Pan nasz Jezus Chrystus dla miłości i przykładu naszego raczył dźwigać na ramionach swoich, mogli tenże krzyż na sercu i ciele naszym nosić, i abyśmy jego mocą byli wolni od niebezpieczeństwa na duszy i na ciele. Przez tegoż Pana na-

szego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

X. TAJEMNICA:

Ukrzyżowanie Pana Jezusa.

(Przedstaw sobie ukrzyżowanego Zbawiciela na górze Golgota i rozmyślaj:)

Oprawcy przybijają Pana Jezusa do drzewa krzyżowego; tu jakby na ołtarzu ofiaruje przedwieczny Syn Boży życie swoje Ojcu niebieskiemu za nas grzeszników. O jak wielka była wina ludzka, gdy za nią nie prosty człowiek ani Anioł, ale sam Bóg pokutować i umierać musiał! A my tak często i ciężko grzeszymy, więc powtórnie Zbawiciela krzyżujemy! — Jezus wisi na krzyżu i modli się za tych, którzy Go krzyżują, a my odpuszczać i nieprzyjaciół miłować nie chcemy! — Jezus na krzyżu rozpięty pokutującemu łotrowi raj otwiera, — o jakaż to nadzieja dla nas, cośmy gorzej niż łotr żyli; — ale nie odwlekajmy pokuty. — Jezus na krzyżu konając własną Matkę nam daje za matkę, — o czemuż tak mało kochamy Maryję? czemu nie biegniemy dzielić boleść Maryi? bo co Chrystus cierpiał na ciele, to Maryja wycierpiała na duszy; krzyżowanie Syna ukrzyżowało Matkę. — Oto tak nas miłował Jezus, że nam dał wszystko, co miał: życie, Matkę, samego siebie w Najśw. Sakramencie; a mybyśmy Go za to miłować nie chcieli? Kochając Boga krzyżujemy odtąd siebie przez godną pokutę.

Marya, Królowo Różańca św., zjednaj nam **gorącą miłość Boga** i przyczyni się za nami do Jezusa: „który za nas był ukrzyżowany.“

Hymn. Za złości świata jest ukrzyżowany,
Chrystus do krzyża srodze przykowany;
Nie przepuścił Bóg dla człeka własnemu
Synowi swemu.

Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu,
Ojcu, Synowi, Duchowi świętemu,
Temu, który jest w Osobach trojaki,
W Bóstwie jednaki,
I Matce Syna bez zmazy poczetej,
Panience świętej.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała

Antyfona. Bądź pozdrowiony Królu nasz,
któryś dla nas grzesznych ludzi i dla naszego zbawienia pod Pońtskim Pilatem cierpiał i pogrzebion jest, zmiłuj się nad nami grzesznymi!

W. Własnemu Synowi swemu Bóg nie przepuścił;
O. Ale go wydał dla nas wszystkich grzesznych.
W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz zesłać, prosimy Cię Panie, wspomóżenie ludowi Twemu z świątnicy Twojej, a racz nam dać do przykładu męki Pańskiej, śmierci i pogrzebu Jego przystósować żywot i sprawy nasze, abyśmy samemu Tobie żyć i podobać się mogli. Przez tegoż Pana naszego i t. d. Amen

Antyfona. O przenajświętsza i najchwalebniejsza, za grzechy nasze okrutnie z Synem twoim na górze Kalwaryjskiej cierpiąca i mękę Syna swego oplakująca, nieba i ziemi Królowo! wesel się i raduj, albowiem wesele od Anioła przyjął i ono

światu wszystkiemu porodziłaś, wesel się i raduj się, o przeczysta Panno Maryo! albowiem Matką Bożą i Panną jesteś; wesel się; o Matko miłosierdzia! albowiem wszystko cię stworzenie na niebie i na ziemi wywyższa i wychwala.

W. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko!

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się. Niech się za nami przyczyni, prosimy Cię, Panie Jezu Chryste! teraz i w godzinę śmierci naszej, do łaskawości Twojej, błogosławiona Panna Marya, Matka Twoja, której najświętszą duszę w godzinie męki Twojej miecz boleści przeniknął; przez Ciebie, Panie Jezu Chryste, Zbawicielu nasz, który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

Część trzecia Różańca św. (chwalebna.)

Hymn. O Pani czcią ozdobiona! | Nad niebiosą wywyższona! | Stwórca twój z przejrzenia swego | Sam żyje z pokarmu twego.

Co Ewa smętą straciła, | Tyś nam swym płodem wróciła, | Dla człowieka upadłego, | Tyś drzwiami domu wiecznego.

Tyś fortą Króla zacnego, | Tyś bramą światła jasnego; | Niechaj narody śpiewają, | Iż przez Pannę żywot mają.

Marya, Matko miłości! | Matko przedziwnej litości, Broń nas od czarta srogięgo, | Przyjmij w dzień zejścia naszego.

Bądź chwała Panu naszemu. | Z dziewicy Narodzonemu; | Ojcu, Duchowi świętemu, | Wiekuistej czci godnemu. Amen.

XI. TAJEMNICA:

Zmartwychwstanie Pańskie.

(Przedstaw sobie otwarty Boży grób i rozmyślaj:)

Po śmierci był Jezus pochowany i leżał 3 dni w grobie; — ale zmartwychwstał i żyje teraz a już nigdy nie umrze. Ciało Jego na krzyżu ranami było okryte, krwią zbroczone, a z grobu wyszło nieskażone, świetne i w niewymownej piękności!

— Oto po boleściach radość i po trudach spoczynek! Jeśli na ziemi jesteśmy uczestnikami krzyża Jezusa, w niebie będziemy uczestnikami chwały Jego! — Marya najwięcej z Synem swoim cierpiała, dla tego najgodniejszą była, żeby pierwsza Go widziała pó zmartwychwstaniu Jego i żeby w niebie największą chwałę i radość otrzymała. — Pan prawdziwie zmartwychwstał i już więcej do grobu nie powrócił; a my często powstajemy z grobu grzechów przez spowiedź, lecz znowu do nich wracamy; bo uczęszczamy na miejsca niebezpieczne i nie czuwamy nad sercem i zmysłami naszymi. Kto prawdziwie obumiera ciału, światu i grzechom, tego dusza prawdziwie zmartwychwstaje i taki pociesza serce Maryi. Nad grzesznikiem pokutę czyniącym jest wielka radość w niebie! —

Maryja, Królowo Różańca św., uproś nam szczerego nawrócenia i przyczyn się za nami do Jezusa, „który zmartwychpowstał.“

Hymn. Powstaje już Pan z grobu dnia trzeciego,
Jako zwycięzca czarta przekłętogo;
Więźnie wyzwolił, szatan jest złupiony,
Pan uwielbiony.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. Królowo niebieska, wesel się (Alleluja),
albowiem któregoś zasłużyła nosić (Alleluja),
już zmartwychwstał, jak powiedział (Alleluja) módl
się za nami do Boga (Alleluja.)

W. Wesel się i raduj Panno Marya (Alleluja);
O. Iż zmartwychwstał Pan prawdziwie (Alleluja),
W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Panie Boże, któryś przez zmartwychwstanie Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, świat uweselić raczył; racz nam to dać, prosimy Cię, abyśmy przez Jego Rodzicielkę Pannę Maryą mogli otrzymać wesele wiecznego żywota. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św. Bóg na wieki wieków. Amen.

XII. TAJEMNICA:

Wniebowstąpienie Pańskie.

(Przedstaw sobie szczyt góry Oliwnej i rozmyślaj:)

Z góry Oliwnej, gdzie się krwawo był pocił, wstąpił Jezus do nieba. Aby mógł wnieść do chwały swojej, musiał tu cierpieć. Więc przez krzyże, walki, utrapienia wchodzi się do królestwa Chrystusowego. Duszo, jeśli kochasz dobra doczesne, utracisz wieczne, jeśli masz pociechę na ziemi, nie spodziewaj jej się w niebie! Gdy za Jezusem

chcemy iść do nieba, wstąpmy w Jego ślady, idźmy Jego drogą, drogą krzyżową, „co wzgórze jest, szukajmy, co wzgórze jest, miłujmy, nie co na ziemi.“ Wzniósł się Jezus do nieba, aby serca i myśli nasze oderwać od ziemi. — „Wzięty jest do nieba i siedzi na prawicy Bożej,“ — jednak też został na ziemi w Najśw. Sakramencie. Obłok jasny okrył Go w niebo wstępującego, postać chleba jakby obłok pokrywa Go w Najśw. Sakramencie Ołtarza przebywającego. Tu mieszka między nami jako najlepszy nasz przyjaciel, tu ciągle się ofiaruje za nas Ojcu niebieskiemu, tu się łączy z duszą naszą w komunii św. Niech mu za to wieczne dzięki będą!

Marya, Królowo Różańca św. uproś nam wielkie **pragnienie nieba** i przyczyn się za nami do Jezusa, „który do nieba wstąpił.“

Hymn. Czterdziestego dnia do nieba wstępuje,
Chór mu Anielski drogę zastępuje,
Obłok się spuszcza, bierze Stwórcę swego,
Dziw ludu swego.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. A Pan Jezus potem jako mówił do nich, wzięty jest do nieba i siedzi na prawicy Bożej. (Alleluja.)

W. Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, (Allel.)

O. Boga mego i Boga waszego, (Alleluja);

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Racz nam dać, wszechmogący Boże! abyśmy, którzy wierzymy, że jednorodzony Syn Twój, Odkupiciel nasz, do nieba wstąpił, z nim także sercem naszym mieszkać mogli w niebie. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa i t. d. Amen.

XIII. TAJEMNICA:

Zesłanie Ducha św.

(Przedstaw sobie zgromadzonych we wieczerniku Apostołów i rozmyślaj:)

W Zielone Świątki zastąpił Duch św. w postaci ognistych języków na Apostołów i uczynił ich z oziębłych gorącymi, z bojaźliwych odważnymi, z mylnych nieomylnymi, świętymi! — Przez złego ducha stało się zaślepienie i potępienie ludzi, przez Ducha św. stało się ich oświecenie i poświęcenie. Zły duch nam odbiera łaskę Bożą przez grzech, Duch św. nam jęj udziela w Sakramentach św. O jak wielkiem złem jest grzech, gdy nam tak kosztowny skarb duszy odbiera! — Gdzie zły duch jest, tam jest ciemność, kłamstwo i złość; gdzie Duch św., tam panuje światłość, prawda, miłość. Duszo, patrz, co za duch tobą rządzi, czy Boski, czy czartowski? — Dusza napelniona Duchem św. nie trudnego w służbie Bożej nie znajduje, jęj rozkosz jest albo wiele czynić dla Boga, albo wiele cierpieć dla Boga. — Duch św. nie zastąpi na pysznych ani na tych, co mają ducha świata, i brzydzi się duszami nieczystymi. — Skoro Duch św. w nas jest, wtedy i życie nasze jest święte.

Marya, Królowo Różańca św., uproś nam **skupienie ducha i czystość serca** i przyczyni się za nami do Jezusa, „który nam Ducha św. zesłał.“

Hymn. Duch święty w ogniu zszedł na ucznie
Dając im język narodu wszelkiego; [Jego,
Którego z wielkiem weselem przyjęli,
Naukę wzięli.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś M. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Racz przyjść, Duchu św., a racz napelnić serca wszystkich Twoich wiernych i ogień Twojej miłości racz w nich zapalić. (Alleluja.)

W. Spuść Ducha Twego, a będą stworzone; (Allel.)

O. A odnowisz oblicze ziemi. (Alleluja.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Modlmy się. Wszechmogący i wieczny Boże, racz nam dać, niegodnym służebnikom Twoim, łaskę Ducha Twojego św., którąś uczniom Twoim w dzień on świąteczny darować raczył. Przez tegoż Pana naszego i t. d.

XIV. TAJEMNICA:

Wniebowzięcie N. P. M.

(Przedstaw sobie łoże śmiertelne i grób N. P. M. i rozmyślaj:)

Marya długie lata jeszcze żyła na ziemi po śmierci i wniebowstąpieniu Syna swojego, bo było Boską wolą, że modlitwą, nauką i radą swoją miała Apostołów i młody kościół wspierać i pocieszać; piękna jako księżyc miała czystością, świętością i miłością swoją ziemię całą oświecić. Duszo, czy długo czy krótko żyjesz, żyj jak Marya jedynie dla Boga i dla wieczności; bo złączona z Bogiem w życiu połączysz się z Nim we wieczności. Przyjdzie i tobie umierać i wszystko upuścić, bo „jest człowiekowi przeznaczono raz umierać i potem nastąpi sąd“ — naucza św. Apostół. Śmierć będzie taka, jakie życie było. Nie nauczymy się tego w ostatniej chwili, czegośmy nie czynili przez całe życie! — Marya tęskniła ciągle do Boga, więc z radością zegnała ziemię, wzdychała do nieba, dla

tego gardziła światem; żyła bez grzechu i umarła bez boleści, umarła w przytomności śś. Apostołów, którzy Ją też pochowali, ale po trzech dniach otworzywszy grób już Jój nie znaleźli, i Duchem św. natchnieni wyrzekli: wzięta jest Marya do nieba! -- Żyjmy jak Marya bez grzechu, a umrzemy bez trwogi i do nieba się dostaniemy!

Marya, Królowa Różańca św., zjednaj nam łaskę **sześciwój śmierci** i przyczyn się za nami do Jezusa: „który Ciebie, o Panno, wziął do nieba!“

Hymn. Już jesteś, Panno! w niebie posadzona,
Nad wszystkie chóry sama wyniesiona,
Nagrodził ci Syn prace twoje wielkie
I trudy wszelkie.

1 Ojciec nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała Ojcu.

Antyfona. Wywyższonaś jest, święta Boża Rodzicielko, nad wszystkie chóry Anielskie do królestwa niebieskiego. (Alleluja.)

W. Przejrzał ją Pan Bóg i wybrał ją sobie, (Allel.)

O. I dał jój mieszkanie w przybytku swoim. (Allel.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Panie Jezu Chryste, któryś wybrał sobie pałac zacny z błogosławionój Panny Maryi, w którym raczyłeś mieszkać; raczże nam dać, prosimy Cię, abyśmy obroną Twoją opatrzeni, z weselem mogli świętą jój pamiątkę odprawować, który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

XV. TAJEMNICA:

Koronowanie N. P. Maryi w niebie.

(Przedstaw sobie otwarte niebo i rozmyślaj:)

Najśw. Panna do nieba wzięta otrzymuje od Trójcy Przenajśw. zapłatę t. j. najwyższą po Bogu chwałę i największą szczęśliwość; bo najlepszą częśćkę tu na ziemi z Jezusem była obrała w ubóstwie, pokorze i cierpieniu, więc najlepszą częśćkę i w niebie otrzymała: koronę chwały! Wzniosła się nad Anioły Ona, co się poniżyła między ludzmi, najpokorniejszą była w życiu, a po śmierci najbardziej jest wywyższoną. — Odtąd Marya jest Królową nieba, Królową Aniołów i Świętych, bo wszystkich swoją cnotą i świętością przewyższyła. — Lecz zostawszy Królową nieba, nie przestaje być naszą Królową, Panią i Matką; przeciwnie, im wyższą jest, tém większa jęj miłość do nas, tém większą téż jęj władza i moc; jak słońce im wyżej na niebie, tém jaśniej świeci, tak Matka Boża im wyżej w chwale, tém więcej promieni łask spuszcza na nas. O uciekajmy się z ufnością do Nięj we wszystkich potrzebach duszy i ciała. Wytrwajmy w dobrem i w cnocie, bo przyjdzie czas, gdy Bóg i nas będzie koronował wieczną chwałą.

Marya, Królowo Różańca św., uprosz nam **ufność w Tobie i wytrwanie w służbie Twojej** i przyczyn się za nami do Jezusa, „który Cię, o Panno, w niebie ukoronował.“

Hymn. Koronowana już jest Panna w niebie,
Odziana słońcem siedzi wedle Ciebie,
Jezu, Tyś rzucił pod jęj święte nogi
Księżyc dwurogi.

Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu,
Ojcu, Synowi, Duchowi świętemu,
Temu, który jest w Osobach trojaki,
W Bóstwie jednaki,
I Matce Syna bez zmazy poczetój,
Panience świętej.

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Antyfona. Pójdźże, Oblubienico moja, pójdź
z Libanu a będziesz koronowana. Znak wielki
ukazał się na niebie: białogłowa odziana słońcem
a księżyc pod nogami jój, a na głowie jój korona
z dwunastu gwiazd. (Alleluja.)

W. Korona złota na głowie jój, (Alleluja.)

O. Wyrażona znakiem świętobliwości. (Alleluja.)

W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Boże, któryś błogosławioną Pannę
Maryą, Syna Twego Rodzicielkę, wiecznem i szczę-
śliwem weselem w niebie słusznie ukoronowaną
uweselić raczył; racz nam to dać, miłościwy Boże,
abyśmy do onego niewymównego wesela, do któ-
rego ona wzięta jest, za prośbami i zasługami jój
przyjść sobie zasłużyli. Przez tegóż Pana naszego
i t. d. Amen.

Antyfona. Bądź pozdrowiona, Królowa nie-
bieska, bądź pozdrowiona, o Pani Anielska! Za-
witaj, Matko górnej światłości, która oświecasz
świata ciemności; wesel się, Panno najchwalebniej-
sza, nad wszystkie Panny najozdobniejsza. O naj-
śliczniejsza nad Aniołami! do Syna swego módl
się za nami.

W. Racz nam dać, św. Panno, abyśmy Cię godnie
chwalili,

O. Daj nam moc przeciw nieprzyjaciółom twoim.
W. Panie wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Daj nam łaskawie, miłosierny Boże, ratunek w nieudolności naszej, abyśmy, którzy świętej Bożej Rodzicielki w tajemnicach Różańca św. pamiątkę czynimy, za pomocą wstawiania się jej za nami z naszych nieprawości powstałi, a w potrzebach naszych pociechę odnieśli. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

(Zakończenie.)

Wszechmogący Boże, składamy tobie najserdeczniejsze dzięki za wszystkie łaski i dobrodziejstwa, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

W. Królowo Różańca świętego } 3 razy.
O. Módl się za nami.

Następuje **Loretańska Litania** i potem:

W. Wraz z Synem swoim

O. Panna Marya niech nas błogosławi!

Błogosławieństwo Boga wszechmogącego Ojca † i Syna † i Ducha św. † przez przyczynę Królowej Różańca św. niech zstąpi na nas i nich zawsze mieszka z nami. Amen.

A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże nie odpoczywają w pokuju. Amen.

Gdy św. Różaniec prywatnie się odmawia, nie potrzeba modlitw, Antyfon i rozmyślań jak poprzednio czytać lub śpiewać, ale wystarczy, gdy się jeden dziesiątek po drugim odmówi z krótkim w duchu rozmyśleniem tajemnicy odpowiedniej; lecz nie wolno innych tajemnic wiary do Różańca przysłać lub rozmyślać prócz następujących:

I. Część radosna.

1. Jezus, któregoś Ty, o Panno, z Ducha św. poczęła;
2. Jezus, któregoś Ty, o Panno, do Elżbiety niósła,
3. Jezus, któregoś Ty, o Panno, w Betleem porodziła;
4. Jezus, któregoś Ty, o Panno, w kościele ofiarowała;
5. Jezus, któregoś Ty, o Panno, w kościele znalazła.

II. Część bolesna.

1. Jezus, który za nas krwią się pocił;
2. Jezus, który za nas był biczowany;
3. Jezus, który za nas cierniem ukoronowany został;
4. Jezus, który za nas ciężki krzyż nosił;
5. Jezus, który za nas był ukrzyżowany.

III. Część chwalebna.

1. Jezus, który zmartwych powstał;
2. Jezus, który do nieba wstąpił;
3. Jezus, który nam ducha św. zesłał,
4. Jezus, który Ciebie, o Panno, wziął do nieba;
5. Jezus, który Cię, o Panno, w niebie ukoronował.

MODLITWY,

które przy nabożeństwie Różańcowém odprawiać się mogą.

1. O nawrócenie grzeszników.

Ucieczko grzesznych módl się za nami.

Zdrowaś Marya.

O Marya, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uiekamy.

Pamiętaj o najdobrośliwsza Panno Marya, że od wieków niesłyszano, ażeby kto uiekając się do

Ciebie, Twój pomocy wzywając, Ciebie o przyczynę prosząc miał być od Ciebie opuszczonym. Tą nadzieją ożywiony uciekam się do Ciebie, o Marya, Panno nad Pannami i Matko Jezusa Chrystusa! przystępuję do Ciebie, biegnę do Ciebie, stawam przed Tobą jako grzeszny człowiek drżąc i wzdychając. O Pani świata nie racz gardzić moimi prośbami, o Matko Słowa przedwiecznego, racz wysłuchać mnie nędznego, który do Ciebie z tego padółu płaczu o pomoc wołam. Bądź mi pomocą we wszystkich moich potrzebach teraz i zawsze a osobliwie w godzinie śmierci, o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Marya. Amen.

Przez twoje święte panieństwo i niepokalane poczęcie, o Najświętsza Panno Marya, oczyść serce, ciało i duszę moję.

W imię Ojca † i Syna † i Ducha św. † Amen.

2. Modlitwa do św. Józefa,

Miłośnika Serca Jezusowego.

Wspomnij o Józefie święty, potężny nasz Opiekunie, Miłośniku Serca Jezusa, że jeszcze nie słyszano nigdy według świadectwa św. Teresy, Twojej wiernej służebnicy, aby był opuszczony ten, kto się do Ciebie uciekał, Twojej opieki i ratunku wzywał. Tą ufnością przenikniony, o Dziewiczy Oblubieńcze, Niepokalanėj Królowej Matki Boskiego Serca, Ojcie mój najmiłszy, biegnę do Ciebie jęcząc pod ciężarem nieprawości moich, rzucam się do stóp Twoich, błagam i żebrzę Twój pomocy, nie odrzucaj prośb moich, ale racz je przyjąć łaskawie, o Mężu sprawiedliwy, Karmicielu, Opiekunie Słowa Odwiecznego.

Święty Józefie, Kościoła Patronie,
Miej nas zawsze w swój obronie;
Miłością Serca Jezusa przejęty,
Módl się, módl się za nami Józefie święty.

3. Modlitwa do św. Dominika, (fundatora św. Różańca.)

Wielki Ojcie święty Dominiku! któryś poważną świętobliwości twojej przyczyną wszystek świat od straszliwego gniewu Bożego trzema strzałami grożącego wybawić raczył, a na ubłaganie Majestatu Boskiego, za nauką Panny przenajświętszej modlitwę Różańca św. postanowił, chciej nas w tém Arcybractwie nabożnych, teraz żyjących twoją przyczyną wspierać przed Bogiem, a w godzinę śmierci naszej pod płaszc ojcowskiej obrony wspólnie z innymi sługami téj Panny i Matki miłosierdzia łaskawie przyjąć.

V. Módl się za nami św. Ojcie Dominiku.

R. Abyśmy się stali i t. d.

Módlmy się. Daj nam, prosimy, wszechmogący Boże, abyśmy, którzy grzechów naszych ciężarem przyciśnieni jesteśmy: błogosławionego Dominika wyznawcy Twego Ojca naszego obroną byli podźwignieni. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa i t. d.

Ojcie święty Dominiku!

Wiernych sług Twych miłośniku,

✓ Błagaj za nas Boga w niebie,

Gdy wołamy dziś do Ciebie:

Broń od grzechu, głodu wojny,

Zjednaj żywot nam spokojny! Amen.

II. Sposób krótszy odmawiania Różańca św. CZEŚĆ RADOSNA.

1. Zwiastowanie.

Marya, pokorna „służebnica Pańska“ staje się Matką Bożą; — Bóg się staje człowiekiem! — Żyjmy w pokorze, aby nas Bóg wywyższył.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, któregoś Ty, o Panno, z Ducha św. poczęła.“

1 Ojcze nasz. 10 Zdrowaś M. 1 Chwała Ojcu.

2. Nawiedzenie.

Marya, „błogosławiona między niewiastami,“ z pomocą swoją spieszy do św. Elżbiety. Kto ma miłość, ten rad dawa i pomaga.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, któregoś Ty, o Panno, do Elżbiety niósła.“

3. Narodzenie P. Jezusa.

W ubóstwie rodzi się Pan całego świata i uczy nas wzdargy dóbr i uciech ziemskich; dajmy mu złoto miłości, kadzidło nabożności, mirę cierpliwości!

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, któregoś Ty, o Panno, w Betleem porodziła.“

4. Ofiarowanie P. Jezusa.

Najśw. Panno pełni z chęcią przepis oczyszczenia i ofiaruje Bogu najmiłsze, co posiada, swoje Dzieciątko, i tak nas uczy posłuszeństwa i ofiarności.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, któregoś Ty, o Panno, w kościele ofiarowała.“

5. Znalezienie P. Jezusa.

Marya po długiem szukaniu, z radością w kościele znalazła P. Jezusa. Często straciliśmy Boga przez grzech; żałujmy za to a znalazłszy Boga, nigdy go już nie opuszczajmy; bądźmy wierni w służbie Boga i Maryi.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, któregoś Ty, o Panno, w kościele znalazła.“

CZEŚĆ BOLESNA.

6. Modlitwa w Ogrójeu.

Przed gorzką męką swoją P. Jezus się modli i krwią się poci widząc grzechy nasze i potępienie grzeszników zatwardziałych. Konające Serce Jezusowe, daj nam w godzinę konania naszego łaskę skruchy doskonałej.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który za nas krwią się pocił.“

7. Biczowanie.

Zbawiciel bez winy cierpi biczowanie; myśmy winni pokutować na ciele za grzechy ciała: za nieczyste rozkoszy, niewstydlivości i lenistwo nasze.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który za nas był biczowany.“

8. Ukoronowanie cierniem.

Oto król nasz w cierniowej koronie! Milcząc cierpi najgrawania i naśmiewiska, aby nas wyzuc z samolubstwa i uczyć dla wiary i cnoty obelgi i prześladowania cierpliwie ponosić.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który za nas cierniem koronowany został.“

9. Dźwiganie krzyża.

Zbawiciel niewinnie na śmierć osądzony, dźwiga ciężki krzyż na górę Golgotę. Duszo, idź z krzyżem twoim za Nim w cierpliwości, a upadłszy pod nim, powstawaj zaraz.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który za nas ciężki krzyż nosił.“

10. Ukrzyżowanie.

Syn Boży umiera na krzyżu za nas grzeszników; umiera, żebyśmy na duszy ożyli, żebyśmy wiecznie żyli; umiera z miłości, abyśmy miłości się uczyli i własne ciało krzyżowali.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który za nas był krzyżowanym.

CZEŚĆ CHWALEBNA.

11. Zmartwychwstanie.

Oto śmierć jest zwyciężona! Chrystus zmartwychwstał, a już nie umrze! Wesel się nieba Królowo; my z tobą się radujemy! a żebyś też od nas była pocieszoną, chcemy do nowego cnotliwego życia z grzechów powstać.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który zmartwychpowstał.“

12. Wniebowstąpienie.

Dokonawszy naszego zbawienia opuszcza P. Jezus ziemię i wraca do Ojca swojego. Opuszczajmy sercem ten świat „szukając co wzgórę jest“ i pragnąc nieba.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który do nieba wstąpił.“

13. Zesłanie Ducha św.

Duch św. na Apostołów zesłany światłem niebieskiem ich oświeca i serca ich rozgrzewa. Dusza czysta jest oblubienicą Ducha św. a korzystając z jego łaski poświęca się coraz bardziej i zapala się św. gorliwością w dobrém.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który nam Ducha św. zesłał.

14. Wniebowzięcie N. P. Maryi.

Matka Jezusowa pożegnawszy ziemię idzie za Synem swoim do nieba. Cieszymy się z nią dla tego szczęścia! Naśladując jęj cnoty spodziewajmy się przez nią szczęśliwej śmierci.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który ciebie, o Panno, wziął do nieba.“

15. Koronowanie Maryi.

Marya, w niebie koronowana jako królowa Aniołów i Świętych, posiada teraz najwyższą chwałę po Bogu i wszystkie skarby niebieskie. Ufajmy w niej i kochajmy ją a staniemy się uczestnikami jęj chwały na wieki.

O Marya, módl się za nami do „Jezusa, który cię, o Panno, w niebie ukoronował.“

III. SPOSÓB

odprawiania Różańca św. podczas Mszy św. cichój.

*Na początku Mszy św. t. j. niż się Różaniec zacznie,
odmawia się następująca modlitwa:*

Wszechmogący wieczny Boże! Syn Twój Jezus Chrystus raz na krzyżu się ofiarował za nas grzeszników i odnawia ciągle to ofiarowanie bezkrwawie przy mszy św. — Oto Ojcie niebieski, ofiaruję Tobie teraz pokornie tę mszę św. wraz z wszystkimi mszami, które dziś i zawsze na całym świecie się odprawiają, aby Ciebie jako najwyższego Pana mego należycie uczcić i chwalić, — aby Tobie za niezliczone dobrodziejstwa doskonale dziękować, — aby Ciebie za grzechy moje i za grzechy całego świata przebłagać i aby od Twojej niewyczerpanej dobrośliwości nowe łaski uprosić. Bądź miłościw mnie grzesznemu i zmiłuj się nad żyjącymi i umarłymi, których Twojej łaskawości zalecam. — Mam intencją pozyskać dziś wszystkie odpusty, które za odprawienie Różańca i za inne modlitwy i dobre uczynki udzielane są, i ofiaruję je za dusze zmarłych. Amen.

Potem odprawiają się pierwsze 3 tajemnice Różańca; po każdej tajemnicy może się jeden wiersz pieśni Różańcowej śpiewać; — po trzeciej tajemnicy, gdy kapłan przy mszy św. już zacznie Ofiarowanie, odprawia się następujący

Akt Ofiarowania:

Ojcie najłaskawszy! wraz z kapłanem ofiaruję Tobie dary, jakie i Syn Twój najmilszy Jezus

Chrystus przy ostatniej wieczerzy ofiarował i przemienił; także ofiaruję Ci przez ręce N. P. Maryi ciało moje i duszę i pracę i cierpienia, całe życie i wszystko, co posiadam, i pragnę to uczynić z tém samém uczuciem, z którym Matka Boska swoje Dzieciątko w kościele ofiarowała. Jako chleb i wino na ołtarzu się przemienia w Ciało i Krew Twoję, o Jezu, — tak racz przemienić moje grzeczne serce, żeby Twojemu Najświętszemu Sercu coraz było podobniejsze. Amen.

O mój Jezu, Tyś dał Siebie

Na ofiarę Ojcu w niebie!

Przyjm łaskawie nasze dary,

Odwróć od nas wieczne kary!

Potém odmawia się 4. tajemnica: „Któregoś Ty, o Panno, w kościele ofiarowała.“

Przy **podniesieniu** bijesz się pokornie w piersi mówiąc: Jezu Tobie żyję, Jezu Tobie umieram, Jezu Twój jestem w życiu i śmierci. Amen.

„Niech będzie wychwalany, wysławiany i uwielbiany Najśw. Boski Sakrament, teraz i na wieki!“ (100 dni odpustu.)

Po podniesieniu śpiewa lub mówi się 3 razy:

„Chwała i dziękczynienie“ i t. d.

Nim kapłan przyjmuje Najśw. Ciało Jezusowe, bije się 3 razy w piersi i mówi: Panie nie jestem godzien, abys wszedł do przybytku serca mego, ale tylko rzeknij słowem, a będzie zbawiona dusza moja, — czyń i mów to samo i odpraw z nabożnością i serdeczną miłością

Akt duchownej Komunii:

O Najśłodzy Jezu! wierzę, że jesteś w Przenajświętszym Sakramencie prawdziwie obecny i uta-

jony. Składam Tobie najgłębsze hołdy czci i uwielbienia. Ciebie jedynie i nadewszystko miłuję, i z téj miłości ku Tobie żałuję serdecznie za wszystkie grzechy moje. Pragnę z Tobą się połączyć, ale w tej chwili nie mogę Cię przyjąć prawdziwie w komunii pod postacią chleba; przybądź jednak, o Najśłodszy Jezu, duchownie do serca mego, zamieszkaj w niem i napelnij je łaskami Twemi. Oddaję Ci moje serce, ciało i duszę całkowicie, nie dopuść, abym choć na chwilę miał być od Ciebie odłączonym. Amen.

Przyjdź do serca, Jezu Panie!

Czyń dziś u mnie Twe mieszkanie:

Daj mi użyć Twój miłości,

Ciebie chwalić we wieczności!

Nastąpi teraz piąta tajemnica: „Któregoś Ty, o Panno, w kościele znalazła“ i jeden dzień za dusze zmarłych: zmiłuj się nad duszami biednemi.“

Na końcu mszy mówi się: „O Boże Najdobrośliwszy, składamy Tobie najserdeczniejsze dzięki za wszystkie łaski i dobrodziejstwa, przez Chrystusa Pana naszego. Amen.“ I wszyscy śpiewają: „Chwała i dziękczynienie i t. d.“

DODATEK

zawierający w sobie litanie i pieśni.

Litania Loretańska.

Kyrie eléjson. Chryste eléjson. Kyrie eléjson.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Ojczy z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami!
Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami!
Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!
Święta Marya,
Święta Boża-rodzicielko,
Święta Panno nad pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko łaski Bożej,
Matko najczystsza,
Matko najśliczniejsza,
Matko niepokalana,
Matko nienaruszona,
Matko najmiłsza,
Matko przedziwna,
Matko Stworzyciela,
Matko Odkupiciela,
Panno roztropna,
Panno czcigodna!
Panno wślawiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,

Modl się za nami!

Przyczyno naszej radości,
Naczynie duchowne,
Naczynie poważne,
Naczynie osobliwszego nabożeństwa,
Różo duchowna,
Wieżo Dawidowa,
Wieżo z kości słoniowej,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko utrapionych,
Wspomożenie wiernych,
Królowo anielska,
Królowo patryarchów,
Królowo proroków,
Królowo Apostolów,
Królowo męczenników,
Królowo wyznawców,
Królowo panieńska,
Królowo wszystkich Świętych,
Królowo bez grzechu pierworodnego
Królowo Różańca świętego, [poczęta,]
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata:
przepuść nam Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata:
wysłuchaj nas Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata:
zmiłuj się nad nami!
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas!
Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.
Ojcze nasz. Zdrowaś i t. d.

Antyfona. Pod twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami nie racz gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona; Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza! z Synem Twoim nas pojednaj, Synowi Twojemu nas zalecaj, Twojemu najmiłszemu Synowi nas oddawaj.

W. Módl się za nami św. Boża Rodzicielko;

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Łaskę Twoją prosimy Panie, racz wlać w serca nasze; aby, którzyśmy za zwiastowaniem anielskiem wcielenie Chrystusa, Syna Twego poznali, przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Módl się za nami święty Józefie;

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Niechaj, prosimy Panie, zasługami Oblubieńca najświętszej Matki Twojej wspomóc będziem, abyśmy to, czego nasza nieudolność nie dostąpi, za jego przyczyną otrzymali: Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg, na wieki wieków. Amen.

LITANIA *)

O Najświętszej Maryi Pannie Różańcowej.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, Zmiłuj się nad nami.

*) Litania ta służy tylko do prywatnego odmawiania.

Synu Odkupicielu świata Boże, Zmiłuj się nad nami.
Duchu święty Boże, Zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco Jedyny Boże, Zmiłuj się nad nami.

Św. Marya, Królowo Różańca świętego,

Św. Marya, Zwierciadło czyste, Tajemnice życia
i śmierci Syna Boskiego w sobie pokazujące,

Św. Marya, piękna jak księżyc przy okrutnej
męce Zbawiciela,

Św. Marya, wybrana jak słońce przy Zmar-
twychwstaniu Pańskim,

Św. Marya, jako obóz uszykowany przeciw nie-
przyjaciółom Kościoła świętego, boś Matką
od zwycięstwa w Różańcu świętym.

Św. Marya, Tęczo przymierza, mająca w sobie
rozliczne kolory Tajemnic Boskich w Ró-
żańcu świętym,

Św. Marya, Arfo Dawida o strunach dziesięciu,
rozpędzająca czartów,

Św. Marya, Drzewo rozkoszne, błogosławiony
owoc żywota wydające,

Św. Marya, Ołtarzu Świętego Świętych, o
piętnastu stopniach Tajemnic Boskich wy-
stawiony,

Św. Marya, Zegarze słoneczny Króla Achasa,
w pozdrowieniach Anielskich nazad się co-
fający.

Św. Marya, Korabiu Noego, grzeszników od po-
topu ognia wiecznego zachowujący a w pię-
tnastu Tajemnicach unoszący się nad górami,

Św. Marya, raj rozkoszy w lilijach i różach
życia i męki Syna Boskiego w Różańcu
świętym wystawiony,

Św. Marya, Różańcem świętym dusze ludzkie
z mąk czyściowych wyciągająca;

Modl się za nami.

Św. Marya, Różańcem świętym jak tarczą wiernych
sług swoich od sidła czartowskich i złych przy-
gód zasłaniająca, Módl się za nami.

Św. Marya, Panno najczystsza, Módl się za nami.

Św. Marya, Matko i Pani nasza, Módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Przepuść nam Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Zmiłuj się nad nami.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

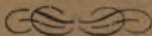
Kyrie elójson, Chryste elójson, Kyrie elójson.

Ojciec nasz. Zdrowaś Marya.

Módl się za nami, o Maryo! Pomnij na miło-
sierdzie Twoje, nie ustawaj przyczyniać się za nami
przemogłą Twoją prośbą. Przemów do Serca
Syna Twojego, gniew jego przeblagaj i powstrzy-
muj karzącą rękę. Wysłuchaj nas i racz złać na
ten padół skarby miłosierdzia Boskiego. Amen.

W. Módl się za nami Królowo Różańca świętego,
O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chry-
stusowych.

Módlmy się. Najświętsza Panno Różańcowa,
która grzechy wypleniasz, dajesz cnocie zakwitać,
uzdrowiasz niemocnych, smutnych pocieszasz, która
ratujesz wzywających Cię w niebezpieczeństwie,
Źródło niewyczerpane łask i błogosławieństwa,
módl się za nami. Zbaw rodzaj ludzki, zbaw ko-
ściół święty przez św. Różaniec zapal serca nasze
zimne gorącą miłością Boga i wprowadź nas wszy-
stkich szczęśliwie do żywota wiecznego. Amen.

Pieśni.

I. Święta Panno! tyś nad wszystkie czystsza
dziewice, | Któręj darem Różańcowe są tajemnice; |
Wszak z samego znać Imienia, | Że chcesz łaski
do zbawienia | Dać, kto ci służy.

Uciekam się do Twój łaski i ja niegodny,
Użycz, proszę z darów Twoich mój duszy godnej |
Niechaj w grzechu nie umiera, | Wszakże skarb
się tu otwiera | Całemu światu.

Żywisz wszystkich, boś Królowa i Pani miła,
Wszak Monarchę niebieskiego tyś wykarmiła; |
A cóż stworzenie mizerne, | Gdy obrócisz miło-
sierne | Ku niemu oczy.

Lubo wiem, że gorzej jeszcze niżli lotr żyłem,
Gdy na świecie ciężkich grzechów dość popeliłem; |
Ciałom tylko miał w wygodzie, | A dusza była
o głodzie, | Ach nieszczęśliwa!

Jednak ufam, iż mię przyjmiesz, jest tyle cudu; |
Przez Różaniec ratowałaś tak wiele ludu, | Choć
nie z zasług, to z afektu, | Kto się udał do re-
spektu | Twego, a szczerze.

Pokaż litość, tego żebrze mdlejąca dusza,
Którą znana dobroć twoja ku Tobie wzrusza, |
Ach! zmiłuj się, ratuj one | Przez Różańcową
koronę, | Nie daj jej zginąć.

Proś Syna, wszystko uczyni dla Twój miłości, |
Niech drogim ran swych balsamem orzeźwi mdłości; |
Niech tym chlebem, w którym święta | Krew jest
z ciałem wraz zamknięta, | Wiecznie nasyci.

Oddaję się Twój opiece, Pani laskawa! | Abym
słuchał Syna twego świętego prawa; | Dodaj siły,
a me życie | Niech ci służy należycie, | Przez
całe wieki.

II. Witaj nieba i nad nieba, jasna ozdobo! |
A po Bogu w nieba progu pierwsza osobo; | Ma-
rya Różańcowa, | Nieba ziemi Królowa, | Monar-
chini i Mistrzynie | Sług twoich witaj!

Witaj, życie, co sownie grzesznikom dajesz, |
Ty zasłoną, ty obroną od gniewu stajesz; | Tyś
nadzieja jedyna, | Z ciebie wszelka przyczyna, | Że
przez ciebie będzie w niebie | Sługa twój każdy.

Witaj wdzięczna, nadmiesięczna Imperatorko, |
Ojca cnego, przedwiecznego kochana Córko: | Matko
Syna Bożego! | Witaj, Ducha świętego | Ulubiona,
ustrojona Oblubienico!

Ciebie mamy, ciebie znamy Panią, Królową, |
Kiedy chcemy, mieć możemy pociechę nową; | Z
ciebie wszelkie wesele | Mamy wołając śmieie, |
Jako dzieci z tych tu śmieci, | Na Matkę swoją.

Więc koronę za obronę dać ci należy, | Wy-
krzykiwać, wyśpiewywać z Dawida wieży; | Wień-
czyć głowę różami, | Chwalić sercem, ustami | Je-
rychońską i Syońską | Różę Maryą.

Dusze wiernych, co w niezmiernych mękach
zostają, | Utyskując, oplakując lzy wylewają, | Niech
mają pocieszenie, | Przez Różańcowe pienie; | Na
ostatek, jak swych dziątek, | Ratuj, o Matko! Amen.

III. O Najświętsza Matko Boża! | Jesteś
piękna jako róża, | O Marya wślawiona! | Bądź
od nas pozdrowiona! | (O Marya wślawiona; | Tyś
jest nasza obrona!)

O Marya! śliczny kwiecie, | Jak lilia z różą w lecie.
Proś za nami Syna twego, | Jezusa, Zbawcę naszego.
Witaj, jasna Gwiazdo morska, | Z której wyszło,
Słońce Bóstwa.

Tyś jest jako kwiat różany, | W czerwoną szatę
przybrany.

Slicznaś, piękna i nadobna, | W pełni księżycu
podobna.

W słoneczną szatę przybrana, | Korona z gwiazd
haftowana.

Księżyc swe ogniste rogi | Skłonił pod twe święte nogi.

Piękniejszaś jako lilia, | Wonniejszaś jak konwalia.

Marya, zapach wonności | Racz posilać nasze mdłości.

Balzampie kojnie płynący, | Dusz ludzkich rany leczący.

Ty wszystkim zdrowia dodajesz, | Czynić dobrze
nie przestajesz.

Kto twój opiece poddany, | Zdrowo będzie zachowany.

Ja się też garnę do ciebie, | Nie oddalaj mnie
od siebie.

I w każdym moim frasunku | Dodaj mi twego
ratunku.

IV. Zdrowaś Marya, Boga Rodzico! | Błagamy
Ciebie, święta Dziewico: | Niech łaska Twoja zawsze
nam sprzyja; | Módl się za nami, Zdrowaś Marya!

Panno przeczysta, Panno bez zmazy, | Broń
nas od chorób, broń od zarazy, | Ty jak Edenu
wonna lilija, | Oczyszc powietrze, Zdrowaś Marya!

Ty coś karmiła świata Zbawienie; | Ty nam jak
Matka daj pożywienie; | Niech brak żywności nas
nie zabija, | Broń nas od głodu, Zdrowaś Marya!

Ty coś płakała nad śmiercią Syna, | Przez te
łzy gorzkie, Matko jedyna, | Oddal chorobę, co lud
zabija, | Broń nas od śmierci, Zdrowaś Marya!

Panno pokorna, łagodna, cicha, | Daj, niech po-
kojem kraj nasz oddycha; | Niech się niezgoda w nas
nie rozwija, | Broń nas od wojny, Zdrowaś Marya!

Matko najświętsza, niepokalana, | Twoja opieka
nam pożądana; | I Twoja łaska niechaj nam sprzyja,
Módl się za nami, Zdrowaś Marya!

V. O Marya moja radość, | O Marya serce me! | Duszy méj jedyna ufność, | Bez ciebie jest wszędzie źle. | Salve Regina, | Zdrowaś Marya, | O Marya, Marya! | Salve Dziewico, | Boga Rodzico! | Uproś nam łaskę Syna.

O Matuchno! ciebie proszę, | Proś za mnie Syna twego, | Płaszczem twój dobrotliwości | Przyodziej mnie grzesznego. | Salve Regina i t. d.

O Marya, Panno! niechaj | Bez ciebie nie umieram, | Boga mego za mnie błagaj, | Niechaj szczęśliwie skonam. | Salve Regina i t. d.

Gdyż my sami uważamy, | Żeśmy Boga gniewali, | Serce tobie poświęcamy, | Byśmy ci cześć oddali. | Salve Regina i t. d.

O Matuchno dziatki zasłoń, | K'tobie się uciekamy, | Od wszystkiego złego nas chroń, | Pokornie cię wzywamy. | Salve Regina i t. d.

Amen, Amen, o Marya! | Tobie się polecamy, | Przyczyni się do twego Syna, | Pokornie cię błagamy. | Salve Regina i t. d. Amen.

VI. Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas, Matko nie opuszczaj nas! Matko pociesz, bo płaczemy, Matko prowadź, bo zginiemy! Ucz nas kochać choć w cierpieniu, ucz nas cierpieć lecz w milczeniu! Nie opuszczaj nas, i t. d.

Cóż dziwnego, że łzy płyną, gdy to życie lez doliną, Dusza smutkiem zamroczoną, pod ciężarem krzyża kona.

Wyjednało Twe wstawienie niejednemu już zbawienie, Kto swą ufność w Tobie złożył, nowém łaski życiem ożył!

I dla tego Twoje Imię w sercach naszych nie zadrzymie, będziem wołać, błagać, prosić, wszędzie zawsze cześć Twą głosić.

I w sieroctwie, w opuszczeniu, i w tęsknocie i w cierpieniu, i w ubóstwie i w chorobie, zawsze będziem ufać w Tobie!

Pójdziem chętnie drogą krzyża, bo nas krzyż do Ciebie zbliża, bo nas krzyż dziś nie przestrasza, bo nadzieja w krzyżu nasza.

Tak pod krzyżem będziem stali, z Tobą krwawą łzą płakali, boś Ty Matką nam została, gdyś pod krzyża drzewem stała!

VII. Serce Maryi niepokalane | Módl się za nami grzesznymi! | Do Ciebie Ewy dziatki wygnane | Z tej smutnej wołają ziemi; | Sercu Maryi cześć oddajmy, | Wszyscy wspólnie zaśpiewajmy: | Serce Maryi.

Zwróć się Marya ku naszej stronie, | Niech dojdzie nas głos do Ciebie, | W najśłodziej Serca Twego obronie, | Bezpiecznie, jak w drugim Niebie: Serce Maryi . . .

Twe Serce dla nas było zranione | Siedmiu boleści mieczami! | Dzisiaj Twe dzieci żalem skruszone | Płaczą nad swými grzechami. | Serce Maryi . . .

Łzy i modlitwy razem złączymy, | Grzesznych Ucieczko jedyna; | Taki dla Ciebie wianek zwiążemy | A Ty za nami proś Syna! | Serce Maryi . . .

Serce najczystsze ucz nas czystości, | Bądź nam w pokusach pomocą! | Daj nam też ducha świętej trzeźwości, | Ratuj nas z grzechu Twą mocą! | Serce Maryi . . .

Serce łaskawe, pełne dobroci, | Wspomnij o duszach czyściowych, | Niech im przyczyna Twa

karę króci, | Wybaw je z cierpień ogniowych |
Serce Maryi . . .

VIII. Idźmy, tulmy się jak dziatki, | Do serca
Maryi, Matki! | Czy nas nęka życia trud, Czy to
winy czerni brud; | Idźmy, idźmy ufny krokiem, |
Rzewnym sercem, łzawym okiem; | To serce zna
dzieci głos, | Odwróci bolesny cios.

Ach to serce, dobroć sama. | Najczulsze z córek
Adama, | Jest otwarte w każdy czas; Sama szuka,
wzywa nas: | Pójdźcie do mnie, dziatki moje, |
Wyczerpnijcie łaski zdroje, | Kto mnie znajdzie,
życia ma, | Temu Syn zbawienie da.

To Maryi serca chwałą, | Że zgubionym Zbawcę
dało, | Jemuś winien, świecie! cud, | Że Bóg zstąpił,
zbawić lud; | Pod niem Jezusa nosiła, | Do niego
rzewnie tuliła! | Wykochała by Bóg Syn | Zgładził
długi naszych win.

Jakież w tęsknym sercu rany | Poniósła, gdy
Syn kochany | Szedł wychylić kielich mąk, Z
krwawych nieprzyjaciół rąk, | Gdys widziała prze-
niknioną, | Jak On cierpi, woła, kona, | Jak On
łoży życie swe, | Za me grzechy, ach! za me.

Tam pod krzyżem gdys bolała, | Matką się
nam sercem stała, | Gdy Jezusa rany, krew | Ubla-
gały Ojca gniew. Rzekł do ciebie z swego krzyża: |
Matko! zgon się mój przybliża, | W Janie ci oddaje
świat, | Bądź mu Matką, jam mu brat.

Więc do ciebie, jak do Matki, | Idziem, tulim
się twe dziatki, | Matko, ulżyj życia trud, Obmyj
z serc tych winy brud! | Ty nas kochasz, a my cie-
bie, | O niech złączym serca w niebie, Matko! kto
nie kocha Cię, | Nie ma serca, ach, nie, nie! Amen.

Kartka wpisowa.

N^o

Imię:

Zkąd: z

przyjęt..... do Arcybractwa Różańca św.

w

..... dnia..... miesiąca..... 18.....

Przełożony Arcybractwa

Ks.

~~~~~  
Drukiem Józefa Wolff w Opolu.  
~~~~~


Wojewódzka i Miejska Biblioteka Public
Im. E. Smolki w Opolu

ni. inv. :

7003.5

Syg. :

ZBIORY KASKE

1845

4002 18
Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

7003 S

001-007003-00-0